

Radio Scorpio in zware moeilijkheden "Voortbestaan nog slechts een kwestie van maanden"

Radio Scorpio, de oudste lokale radio van België, zit in slechte papieren. Er is niet alleen een schuld van een kleine 200.000 frank, maar er is vooral geen uitzicht op nieuwe inkomsten. En radio maken kost geld. Intussen staat Sabam op de deur te bonzen om zo snel mogelijk honderdduizend frank aan achterstallige betalingen te innen. De telefoonlijnen zijn al afgesloten om te besparen. Bij Scorpio zit men met de handen in het haar. "Is er nog wel plaats voor alternatieve radio in Vlaanderen?", vraagt men zich af.

Radio Scorpio is vermoedelijk de beroemdste vrije radio in België. De radio belandt steevast in de top 10 van "beste radio" in Humo's Pop Poll. In zijn vijftienjarig bestaan ontloopte Scorpio zich bovendien tot leerschool van de BRTN. Terry Verbiest, André Vermeulen, Mark Pinte, Jan Sprengers, Mark Coenen, Dirk Blanke, Hilde Walschaert, Bruno Wijndaele en Pascal De Boosere begonnen allen hun radiocarrière in Leuven. Op Scorpio kregen ze de kans om te experimenteren, de ene keer met wat meer succes dan de andere. Vandaag is het nog net zo. Naast bedreovende programma's worden er nog steeds pareltjes uitgezonden op 106 FM. "De gemiddelde kwaliteit van de programma's is echter slechter dan vroeger", vindt Johan Deflander, lid van het dagelijks bestuur, "en daarom vraag ik me af of het nog zin heeft om het schip drijvende te houden. We zitten niet alleen in financiële problemen, het ontbreekt ons ook aan jonge medewerkers die zich met de organisatie en de structuur van de radio willen bezig houden."

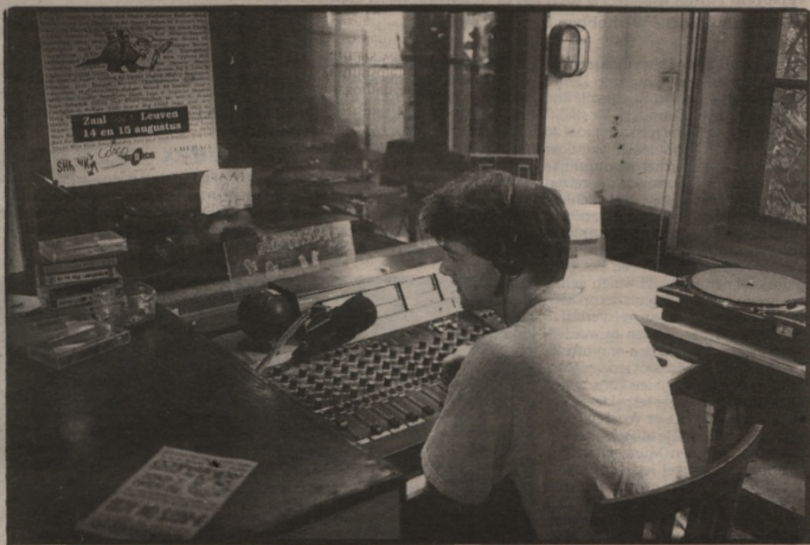
Marktrock gehouden worden. Die zullen voor de nodige inkomsten moeten zorgen."

Als dat niet gebeurt, ziet hij de zaken somber in: "Als we niet kunnen betalen, wordt er een deurwaarder op ons afgestuurd." Buiten Sabam heeft Scorpio nog schulden. Er moet nog 44.000 frank huur worden betaald aan de KU Leuven voor het gebruik van de lokalen in het Arenberginstituut, en er is geld geleend van medewerkers. Daarnaast zijn er nog kleinere rekeningen die betaald moeten worden. In totaal loopt de schuld volgens Jan Dries op tot een kleine 200.000 frank. "Op zich is dat een beperkte som, maar er is weinig zicht op nieuwe inkomsten en een jaar radio maken kost toch al minimum 150.000 frank."

De financiële moeilijkheden zijn iets meer dan een jaar geleden begonnen. Jan Verstrepen, lid van het dagelijks bestuur en verantwoordelijk voor de techniek: "Scorpio heeft in het verleden meermalen een schuld van rond de 100.000 frank gehad. Enkele jaren geleden heeft men die schuld bijna kunnen wegwerken met de inkomsten van de Scorpiofiuven. Die draaiden toen erg goed. Het afgelopen jaar hebben de Scorpiofiuven om uiteenlopende redenen geen geld meer opgebracht. Wegens geluidsoverlast werden we verplicht met onze fiuven van Corso naar zaal Lido te verhuizen en dat heeft de zaak geen goed gedaan." Johan Deflander heeft er weinig hoop op dat de fiuven weer succesvol zullen worden: "Ik vrees dat de tijd van de succesvolle Scorpiofiuven voorbij is."

Bij Scorpio heeft men niet direct een oplossing klaar. Jan Verstrepen ziet de toekomst erg pessimistisch: "Het voortbestaan van Scorpio is nog slechts een kwestie van maanden." Boekhouder Jan Dries weigert de boeken naar te leggen: "Het ziet er niet prachtig uit maar ik weiger om de zaak op te geven. Er zijn enkele scenario's, maar of ze voor een fundamentele oplossing zullen zorgen, valt te betwijfelen. We kunnen een deel van ons nu al beperkte materiaal verkopen. Er wordt ook aan gedacht om

vervolg op pag. 4

De laatste der Mohikanen

(foto Dirk Bernard)

Overschot op Leuvense kamermarkt Huurprijzen dalen

Al wie in deze Marktrocktijden enigszins wakker rondloopt, moet het vroeg of laat merken. Talloze "te huur"-bordjes sieren de Leuvense straten. Grote kotbazen zoals Guy Coenen en zijn nv Immostud, hebben steeds meer moeite om hun kamers te slijten. Foldertjes uitdelen aan de huisvestingsdienst, reclamepanelen huren, affiches plakken tot zelfs het gebruiken van de modelcontracten van de huisvestingsdienst, behoren tot de ultieme redmiddelen. De trend van de laatste jaren zet zich dus door. Een flinke overschot op de Leuvense kotenmarkt waar je als student enkel beter van kan worden. Stel dus je eisen aan de verhuurder.

Vorig jaar stonden er rond deze tijd ongeveer 1500 kamers en studio's leeg. Nu zijn het er om en bij de 2000. De verklaring voor het overaanbod vindt zijn oorsprong in 1991. Toen was er in Leuven nog sprake van een kamertekort. Veel eigenaars hoorden de kassa rinkelen en ze begonnen ijverig nieuwe blokken neer te poten. Ook de universiteit nam haar verantwoordelijkheid op en breidde haar kamer-aanbod uit, nadat daar vele jaren was op aangedrongen door studenten en de betrokken sociale diensten

Sneeuwbal

Op de priveemarkt kwam er een 'boom' van studio's (een grote kamer met een douche en een kookplaatje) en luxekamers (een grote kamer met zonnebank) die de prijzen mee de hoogte injoegen. Tussen 1989 en 1991 steeg de gemiddelde huurprijs met 15%. In de zomer van 1993 kregen de eigenaars voor de eerste keer het deksetel op de neus. Het aantal studenten aan de KU Leuven stagneerde en het aantal kotstudenten daalde bovendien lichtjes. Een overaanbod aan kamers en studio's was het logische gevolg. En het deksetel bleef komen. In 1994 werd de bouw een flink aantal studio's, appartementen, en kamers voltooid, met het bekende resultaat.

Twee jaar geleden stonden op dit moment nog zo'n 1000 kamers te huur, vorig jaar waren het er 1500 en nu zijn het er vermoedelijk bijna 2000. Traditioneel blijft daar ongeveer de helft van leeg staan. De ontspanning van de markt is vooral te merken bij de studio's, waar er een enorme vanverhouding is ontstaan tussen vraag en aanbod. "Op drie jaar tijd is de gemiddelde prijs van een studio gedaald van 14.000 tot 8.000 frank", aldus Jos De Winter van de Huisvestingsdienst. Die prijsdaling

heeft via het beruchte sneeuwbal-effect ook positieve gevolgen voor de prijs van de gewone kamers. "Men gaat geen 8000 frank voor een kamer betalen als men voor dezelfde prijs al een ruime studio heeft. Dus moet de prijs van de luksekamers ook naar beneden en uiteindelijk zullen ook de gewone kamers volgen."

De kamerprijzen waren de laatste jaren buiten proportie gestegen. Terwijl de gemiddelde kamerprijs op de priveemarkt in 1989-1990 5.115 fr bedroeg, lag die voor 1993-1994 al op 6.369 fr. Dat is een stijging van 29,2 procent. In dezelfde periode steeg de index 'slechts' met 13,2%. Nu kan je aan deze waanzinnige prijzengans ontsnappen door pas in september een kamer te zoeken. Je kan dan niet alleen kwaliteitsteisen stellen maar je hebt ook alle kansen om van de prijs af te dingen. In die periode ligt de prijs van dezelfde kamer soms 1000 frank lager dan enkele weken voordien.

Coenen

Het overschot op de kamermarkt heeft overigens nog andere voordelen voor de huurder. Kamers zonder gemeenschappelijke keuken en douche werden steeds zeldzamer. De kotbazen gorden ze niet kwijt. Naast het comfort in de kamers, is ook het aantal gebruikers van een modelhuurcontract van de Huisvestingsdienst serieus gestegen. Dat modelcontract probeert de huurder een zo optimaal mogelijke bescherming te bieden. Huurders die het modelcontract gebruiken komen in de databank van de Huisvestingsdienst terecht, de lijst met vrije kamers waar de het merendeel van de studenten hun kot in vinden.

De bekendste nieuwe klant van de Huisvestingsdienst is ongetwijfeld superkotbaas Guy Coenen (zie ook p.7). Coenen, die de firma's Immo-

stud, Coenen ets, Movaco en Tradelmo onder zijn vleugels heeft, koos eieren voor zijn geld in de vorm van het modelhuurcontract. Schrik dus niet als je bij de Huisvestingsdienst plots op de luksekoten van Immostud botst. Vanaf nu kan je dus ook voor 10 maanden huren bij Coenen. Zou hij dan toch nog sympathiek worden?

Peter Van Rompaey

Oosterlinck 3

Ook aan de opvolging is al gedacht. Wij troffen de voltallige rektorploeg lichtjes aangeschoten aan in Frituur Marie-jeanne na het optreden van Status Quo en duwden hen prompt een mikrofoon onder de neus. Bend over, lay down.

Loko 8-12

Je vergeeft het ons wellicht dat we een bladzie de vijf doorrollen over de demokrativering van het onderwijs en hoe onvoltooid die wel is. Ook nogal onvoltooid is onze kennis van onze eigen spelling-Geerts. Daarom hebben we alvast de spellingen Janssens, Jacobs en Van Rompaey ingevoerd. Tegelijk.

Dillemans 14

Alle goeie dingen komen terug: de kartoens van Nix, en ook Roger Dillemans mocht niet ontbreken in deze eerste Veto. Toegegeven hij heeft het zelf gezocht. Eerst zou hij misschien regeringskennis worden, dan weer niet omdat wij gezegd hadden dat hij misschien... en nu is hij het toch, maar ook weer niet want de minister is zo goed geweest het kind een andere naam te geven. Ja zeg.

Nooit meer fiuven in Leuven?

Een geluidsbegrenzer maakte een einde aan de Scorpio-party van maandagavond. In overeenstemming met de milieuwetgeving werd in zaal Corso een geluidsbegrenzer aangebracht, die ervoor moet zorgen dat het geluid nooit de 90 decibel overschrijft. In de praktijk betekent dat dat de stroom onderbroken wordt van zodra de muziek het volume van een geanimeerd gesprek eventjes overstijgt.

Ook de andere Leuvense fuifzaal Lido deelt in de klappen. Toen bleek dat zij nog niet over een begrenzer beschikte, werd de zaal zonder discussie verzegeld. Niet alleen komt door de mislukte fuif de toekomst van de armzalige Radio Scorpio nog meer in het gedrang, maar de vraag is vooral hoe het nu verder moet met het bloeiende Leuvense fuifleven.

Als men de wet even strikt blijft toepassen als tijdens Marktrock — de wet bleek overigens vreemd genoeg niet te gelden voor deze organisatie zelf — kan er in Leuven gewoonweg niet meer gefuifd worden. Meteen zouden alle plannen voor de traditionele openingsteedees — Economika huurde zelfs in de openingsweek op dinsdag zowel Lido als Corso af — van de grote fakulteitskringen in de water vallen. Het is niet moeilijk om te voorspellen hoe men in studentenmiddelen daarop zal reageren. Op de agenda van het overleg tussen stad en studenten staat alvast een nieuw punt bovenaan. (be)

Reiskafee Via Via zet een nieuwe trend

Reizen om op kafee te kunnen gaan

Internet is nog maar net ingeburgerd en de eerste steen (lees livingstone) van een nieuw wereldwijd netwerk is al gelegd. Het is echter niet de bedoeling dat dit nieuwe net in de toekomst zal concurreren met internet. Het enige wat dit netwerk gemeen heeft met internet is dat de knooppunten ervan over heel de wereld verspreid zullen liggen. En toch zal er helemaal geen elektronika aan te pas komen. We hebben het over reiskafes.

Piet Descamps, Jos Dereymaker, Arlet Wils openen op 15 juni hun Living Stone Reiskafee Via Via. Zij zijn alle drie doorwinterde globetrotters. Ze stichten een Living Stone reiskafee, niet zo zeer ter ere van de ontdekkingsreiziger Livingstone, wel om het avontuurlijke en vooral de dynamiek van reizen rond onze 'levende steen' te belichten. Het reiskafee is een ontmoetingsplaats voor reisfanaten, globetrotters, trekkers of zij die eens van een exotisch glaasje of een maaltijd willen genieten in een ietwat uitheems decor. Reisfolders, reisboeken en reisverhalen dagen je uit om gelezen te worden. Vergaderruimtes worden er gratis ter beschikking gesteld voor iedereen, zolang je af en toe maar iets consumeert en de wat serene sfeer respecteert. Een reiskafeekantoor zit er voorlopig dus nog niet in, hoewel je misschien onder het mom van een Münchense Bierfeestruïne nog wel iets voor elkaar kan krijgen. Verder organiseert men er dia-avonden en optredens. Ook hier geldt dat de muziek in het algemene concept van het kafee moet passen. Liefhebbers van house komen er vooralsnog dus niet aan hun trekken.

Spoorweg

Het idee van een reiskafee lijkt in elk geval aan te slaan. Een tweede kafee gaat eind dit jaar van start in Indonesië. Voor diegenen die wat vertrouwd zijn met het stratenplan van Djakarta, het adres is: Jalan Prawiritaman 14. Ook in Zimbabwe, Thailand en Vietnam staan gelijkaardige initiatieven op stapel. Wij moeten het voorlopig stellen met een reiskafee op de Naamsesteenweg, net achter de spoorweg in Heverlee.

Het idee voor een reiskafee groeide bij Pik Nik. Pik Nik is een reisbegeleiding-vzw die opgericht werd in 1971. Hun uitgangspunt is contact met en respect voor andere culturen. Konkreet bedoelen ze hiermee onder andere dat de integriteit van een bevolking niet aangetast mag worden door bijvoorbeeld met video- of spiegelreflekscamera's op een al te penetrante wijze plaatjes te schieten zonder toestemming van de plaatselijke bevolking.

Naarmate de vzw groeide, bleek al vlug dat er nood was aan een aangepast reisagentschap en in 1981 werd Jokers opgericht. Het is een reisagentschap dat zich gespecialiseerd heeft in de verkoop van vliegtuigtickets en dat zich profileert als de organisator van avontuurlijke reizen. Kandidaat-reisbegeleiders worden er uitgenodigd op een weekend waar ze getest worden op hun verantwoordelijkheid, hun respect voor andere culturen, allerlei sociale en praktische vaardigheden, hun reiservaringen en hun bekwaamheid tot het begeleiden van een reis.

Durex

De kandidaten worden zo bijvoorbeeld met een realistische konflikt-situatie gekonfronteerd en moeten die dan zo goed mogelijk, de basisprincipes in acht genomen, oplossen. Een voorbeeld: je bent in Thailand en twee

L E Z E R S B R I E V E N

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ±1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

van je medereizigers voelen er meer voor om een avond de bloemetjes buiten zetten dan deel te nemen aan de geplande activiteit. Hoe reageer je? Haal je je voorraad Durex naar je of besluit je dan maar met de hele groep te gaan genieten van het nachtleven?

Boerekotters

Is men geslaagd dan wordt men tijdens een vijftal vormingsweekenden

opgeleid en vervolgens uitgestuurd, niet als assistent-reisbegeleider maar meteen als begeleider.

Op dit moment begint Via Via meer bekendheid te genieten omwille van de goed verzorgde en budgetvriendelijke maaltijden. Met dia-avonden die algemene informatie verstrekken over een bepaald land of een streek probeert men reislustig volk te trekken. Welk publiek er in de toekomst op af zal komen is nog de vraag. Misschien wordt het kafee binnenkort overrompeld door boerekotters of krijgen de studenten van het nabijgelegen Heilig Hart een nieuwe fakbar. Wie weet wordt het een ontmoetingsplaats van een elitair kringetje van avontuurlijke globetrotters. Tot nu toe ziet het er niet zo uit en blijkt iedereen welkom te zijn.

Jos Leurs
Annie Deckx

De stamgasten zijn op reis

(foto Katrin Vandenbosch)

Minister Van den Bossche voor de rechtbank gedaagd

Studenten stappen naar het Arbitragehof

De universiteitstudenten nemen het niet dat de universiteiten het inschrijvingsgeld van voortgezette opleidingen zelf zouden mogen bepalen. Dan zijn inschrijvingsgelden van meer dan veertigduizend frank niet veraf meer, zo luidt de redenering. Na talloze betogingen, besluit men naar het Arbitragehof te stappen om de bewuste paragraaf van onderwijsdecreet VI te laten vernietigen.

Vorig jaar besliste minister van onderwijs Luc Van den Bossche om de financiering van de voortgezette academische opleidingen (VAO's) te herzien. VAO's — in de volksmond ook wel postgraduaat genoemd — zijn opleidingen na de licenties zoals culturele studies, internationale betrekkingen of aanvullende opleiding bedrijfskunde. Aangezien de universiteiten voor die VAO's gefinancierd werden per student, stampten ze er zoveel mogelijk uit de grond. Elke student die nog een jaartje bijsstudeerde, bezorgde hen immers een ekstra pak inkomsten zonder dat er veel bijkomende investeringen voor nodig waren. Het grootste deel van de aanvullende opleiding bestaat immers meestal uit vakken die al in het curriculum van andere opleidingen zitten. Zo krijgt iemand die in Leuven een bijkomende opleiding bedrijfskunde volgt, statistiek samen met de eerste kandidatuur TEW.

ter van onderwijs zette een rem op die vorm van inkomsten en schotelde de universiteiten een andere vorm van financiering voor. Die houdt geen rekening meer met het aantal studenten in de VAO's. Als compensatie voor mogelijk financieel verlies, mogen de universiteiten voor de helft van de opleidingen zelf het inschrijvingsgeld bepalen.

Artikel

Dat laatste opent de mogelijkheid om inschrijvingsgelden van veertigduizend frank of meer te vragen, en de studenten besloten akte te voeren tegen deze "ondemocratische beslissing" die vervat zat in onderwijsdecreet VI. In Leuven kwamen er twee woelige betogingen met respectievelijk 1500 en 2000 betogers. Minister Van den Bossche wou niet wijken en hoopte dat het studentenprotest vanaf de eerste eksamens een stille dood zou sterven. De verschillende Vlaamse universitaire studentenorganisaties, verenigd in de Vereniging van Vlaamse studenten (VVS) dachten er echter anders over. In plaats van nog te betogen, zinden ze op een proces waarvoor ze pas in juli genoeg geld vonden.

Er is al een precedent. In het verleden zijn de Waalse studenten met succes naar het Arbitragehof gestapt om een decreet te laten vernietigen. In het bewuste decreet van de Franse Gemeenschap werd een minimum inschrijvingsgeld bepaald, terwijl de universiteiten de maximumbedragen zelf mochten bepalen. Het Arbitragehof oordeelde echter op basis van de grondwet dat "de minister ten minste een minimum- en een maxi-

mumbedrag moet bepalen", en het decreet werd vernietigd.

Paragraaf

Ook de Vlaamse studenten gaan uit van de grondwet. Artikel 24, paragraaf 5 zegt immers "dat de inrichting, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet." Als iets geregeld moet worden door een decreet, oordeelt VVS, dan mogen de universiteiten de inschrijvingsgelden zelf niet vastleggen. Als het Arbitragehof zich houdt aan haar arrest van 1992 over de Franstalige Gemeenschap, moet ze de paragraaf waarin staat dat de instellingen de helft van de inschrijvingsgelden zelf mogen bepalen dus vernietigen.

Peter Van Rompaey

PRAAT- & EETCAFE

DE REKTOR

ZAALTJE TOT
±40 PERSONEN
BESCHIKBAAR

OUDE MARKT 4, LEUVEN
TEL. (016) 20 06 38

(advertentie)

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
016/22.44.38
016/22.01.03

Kolofon

Jaargang 22
nr. 1
16 augustus 1995

Ver. uitg. Annie Deckx,
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
E-mail:
veto@tristan.arts.kuleuven.ac.be
Internet-Veto: <http://www.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto.html>

Hoofdredactie:
Bart Eeckhout
Redaktiesekretaris:
Annie Deckx

Redactie: Karel De Weerd, Henk Dheedene, Serge Franchoo, Martijn Graumans, Kris Jacobs, Joris Janssens, Peter Van Rompaey

Doka: Dirk Bernard, Kristof Braekeleire, Karel De Weerd, Stefan De Pauw, Katrin Vandenbosch, Filip Vanden Houtte, Frank Viane
Medewerkers: Koert Debeuf, Filip De Keukeleere, Wim De Rop, Ilse Frederixx, Jos Leurs, Piet Maris, Frank Ribbens
Layout en vormgeving: Kristof Braekeleire, Annie Deckx, Wim De Rop, Stefan De Pauw, Filip De Keukeleere, Bart Eeckhout, Kris Jacobs, Jos Leurs, Joris Janssens, Frank Ribbens, Joris Vanden Houtte
Dtp: Filip De Keukeleere, Jos Leurs
Kartoons: Nix
Tekeningen: Kristof Braekeleire

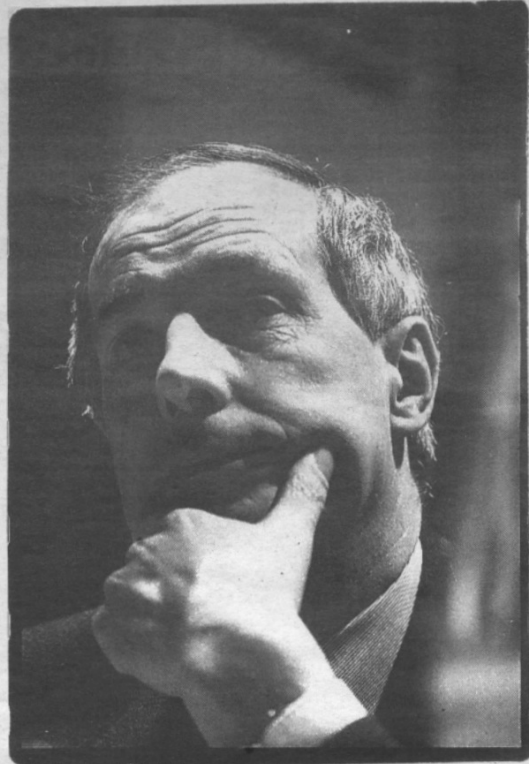
Assistent-eindredactie: Kris Jacobs, Peter Van Rompaey
Eindredactie: Annie Deckx en Bart Eeckhout

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij Artoos (Kampenhout)
Oplage 9000 exemplaren
ISSN-nummer 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00u

Nieuwe rektorsploeg treedt aan Nieuwe bazen, oude wetten?

(foto Karel De Weerd)

Sinds 1 augustus zit er nieuw volk aan de bureau's van het rektorat in de Universiteitshallen. Dan is immers de nieuwe bewindsploeg onder leiding van rektor Oosterlinck aan de slag gegaan. Na tien jaar de vertrouwde gezichten van Dillemans en de zijnen, zal het vooral voor het personeel van de Hallen even wennen worden. Voor de buitenstaanders lijkt er weinig te veranderen. Voorlopig althans.

Zoals algemeen verwacht werd, kwam André Oosterlinck aan het einde van vorig academiejahr als winnaar uit de rektorverkiezingsbus. Toch werd het uiteindelijk nog een spannende wedloop met zijn voornaamste tegenspeler Emiel Lamberts. Ook al heeft de nieuwe rektor, die zich nu goed en wel geïnstalleerd heeft als opvolger van Dillemans, duidelijk gestreefd naar het grootst mogelijke evenwicht, toch zijn in de keuze van zijn ploeg de sporen van de verkiezingsstrijd nog merkbaar.

Coca-Cola

Alle faculteiten, die geleid worden door een dekaan, zijn ingedeeld in drie groepen: Humane, Biomedische en Exakte Wetenschappen. Uit elke groep wordt een voorzitter gekozen die in het gemeenschappelijk bureau (Gebu) zetelt, samen met de rektoren van de KU Leuven en de Kulak, de Algemeen Beheerder en de Voorzitter Studentenaangelegenheden. Zij staan in voor het dagelijks beheer van de universiteit, waartoe voorlopig geen studentenafgevaardigden worden toegelaten.

Nochtans eist de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) al langer dan vandaag een plaats in het Gebu op. Alleen zo kunnen de studenten immers reëel wegen op het beleid van de universiteit, luidt het argument. Ter vergelijking: de ondervoor-

zitter van de raad van beheer van de VUB is een student. Ook met de nieuwe ploeg ziet het er niet naar uit dat er gauw verandering in de situatie komt. De nieuwe voorzitter Studentenaangelegenheden Van Gerven — voormalig dekaan van de faculteit Lichaamlijke Opvoeding en Kine — ziet alleszins in de nabije toekomst geen plaats in het Gebu voor een student, hetgeen ook de rektor zelf al had laten verstaan.

Als voorzitter van het Sportkomitee en als sekretaris van Uclous dat ondemeer het Sportkot beheert, is Van Gerven geen onbekende voor de studenten. Met name Sportraad werkte in het verleden al vaker met hem samen, naar verluidt tot wederzijdse tevredenheid. Van Gerven was ook de man achter de financiering van de bouw van Sporthal De Nayer. Deze sponsorvering bracht met zich dat de milde schenkers hun logo kwijt konden op het officieel briefpapier van Uclous, wat niet naar leders zin was. Hopelijk betekent dat niet dat men zich binnenkort mag verwachten aan briefpapier van RV5 met het Coca-Cola-logo op.

Konservatief

In de groep Humane Wetenschappen was het wellicht het moeilijkst om een kandidaat-voorzitter te vinden. Oosterlinck's voornaamste concurrent Lamberts stamt immers uit deze faculteit. Velen verklaarden zich trouw aan de dekaan Letteren en pasten bijgevolg voor de job. Bij wijze van verzoening had de nieuwe rektor gehoopt op een evenwicht tussen Humane en de andere groepen voor de verantwoordelijke functies. Met enkel De Dijn (filosofie) en Van Avermaet (psychologie) van Humane en dus niemand van Letteren is dat niet gelukt.

Hoedanook wordt Herman De Dijn, die volgens ingewijden niet echt stond te springen voor de taak maar naar eigen zeggen toch ook zijn verantwoordelijkheid niet wou ontlopen, de nieuwe groepsvoorzitter Humane Wetenschappen. Volgens hem is er van rancune binnen de groep geen sprake. Hij schaarst zich achter het beleidsplan-Oosterlinck en vraagt vooral aandacht voor de dunbevolkte richtingen die door de interuniversitaire samenwerking en onderwijservaringen dreigen verwaarloosd te worden.

Opvallend is wel het uitgesproken profiel van De Dijn, die zich vooral met geschiedenis van de wijsbegeerte en wetenschapsfilosofie bezig houdt. Als filosoof staat hij bekend als iemand van de conservatief-katolieke en autoritaire lijn die binnen het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte wel door meerdere gevolgd wordt, met dogmatikus Moyaert als ekstreem voorbeeld.

Akuut

Als voormalig lid van de Onderzoeksraad wil De Dijn tevens benadrukken dat ook binnen zijn groep het fundamenteel onderzoek op een hoog nivo gevoerd wordt. Het is wel opmerkelijk dat meerdere leden uit de nieuwe rektorploeg voorheen al een plaats vonden in de Onderzoeksraad. Daarmee viste Oosterlinck, zelf al vanaf 1990 lid van die raad, vooral in eigen vijver. Dat bevestigt enigszins de indruk en bij sommigen de vrees als zou onder het nieuwe beleid het onderwijs weer in de schaduw gesteld worden van het onderzoek aan de universiteit.

Guido Langouche, sinds 1 augustus voorzitter Exakte Wetenschappen en zelf ook afkomstig uit de Onderzoeksraad, spreekt dat vermoeden echter tegen. De prof kern- en stralingsfysika stelt dat de rektor gewoon op zoek was naar mensen met al enige beleidservaring. Als groepsvoorzitter wordt hij de onmiddellijke opvolger van de huidige rektor. Droomt hij nu zelf ook al van een rektorat? "Dat is wel erg ver op de feiten vooruit lopen. Laten we eerder hopen dat we er met deze ploeg nog een termijn kunnen bijdoen", aldus Langouche.

Langouche stipt ook aan dat er zich op gebied van de financiering van de bibliotheken een akuit probleem stelt,

ook in zijn eigen groep. Het abonnementsgeld van vele wetenschappelijke tijdschriften stijgt zienderogen en veel bibs dreigen financieel kopje onder te gaan.

Toelatingsbeperking

Farmakoloog Guy Mannaerts wordt de nieuwe Voorzitter Biomedische Wetenschappen. Hij geldt als een stem van zwaar kaliber binnen de ploeg. Nochtans was hij voordien nog maar één jaar dekaan van Geneeskunde, al wil hij zelf niet horen van de term "blitzcarrière".

Mannaerts pleit voor een voortzetting van de onderwijservaring zoals die nu al merkbaar is bij Geneeskunde met minder colleges ex cathedra en meer aandacht voor zelfstudie. Of zijn ideeën voor de onderwijsvorming ook een toelatingsbeperking voor studenten inhoudt, wou de oud-dekaan Geneeskunde niet kwijt. Volgens hem zal het niet de universiteit zelf zijn die beslist over numerus clausus, maar wel de overheid. Hij verwacht meer bepaald een initiatief van het Ministerie van Volksgezondheid. Toch liet Mannaerts, net als de rektor zelf overigens, in het verleden reeds uitschijnen dat hij een toelatingsbeperking niet ongenegen is. Hij volgt alleszins de voor discussie vatbare redering dat een stijging van het aantal artsen een gevaar voor de gezondheidszorg betekent en hij kan er bijgevolg "inkomen dat sommigen aan een numerus clausus denken."

Vroeg

Met twee profen uit Geneeskunde in de rektorploeg ligt het in de lijn der verwachtingen dat er binnen afzienbare tijd ook hardop over toelatingsbeperking mag gesproken worden. Ook de koördinator voor Onderzoeksbeld Roger Bouillon komt immers uit die hoek. Bouillon sluit numerus clausus niet uit: "Centraal staat dat artsen een goede opleiding krijgen aan de universiteit en naderhand naar behoren hun beroep kunnen uitvoeren. Als dat betekent dat daartoe maatregelen moeten genomen worden, dan moet daarover een consensus gezocht worden met alle partijen."

De ploeg wordt vervolledigd met de koördinator voor Onderwijsbeleid. Deze nieuwe functie wordt ingevuld door Eddy Van Avermaet uit Psychologie. Van Avermaet vond het echter nog te vroeg dag om toe te lichten hoe hij die nieuwe taak zou invullen.

Bart Eeckhout

Tot u spreekt boordkommandant Oosterlinck

In dit nummer wordt de nieuwe rektorploeg voorgesteld. Maar wat vindt de man die de ploeg moet leiden er zelf van? Veto vroeg het hem aan de hand van enkele stekelige vragen, die hij — het dient gezegd te worden — met klasse omzeilde.

Veto: Niemand van de faculteit Letteren in uw ploeg (de faculteit van tegenkandidaten Lamberts en Debrock nvdr). Is dat geen nederlaag voor uw verzoeningspolitiek?

Oosterlinck: «Bijlange niet. Humane Wetenschappen bestaat toch uit meer dan alleen maar Letteren. Er waren wel degelijk mensen bereid uit Letteren om tot mijn ploeg toe te treden. Dat is gewoon een beetje afwegen.»

Veto: Er zit ook geen vrouw in uw ploeg. Niet bang voor reactie uit feministische hoek?

Oosterlinck: «Bij de studentenverteenwoordiging zit ook geen vrouw, hoewel meer dan de helft van de studenten vrouwelijk zijn. Ik heb wel degelijk enkele vrouwen gepolst maar het komt er in de eerste plaats op aan de juiste mensen te vinden.»

Veto: Uit Geneeskunde trok u twee mensen aan. U begrijpt wellicht dat men hier al voor numerus clausus begint te vrezen.

Oosterlinck: «Dat de dekaan van Geneeskunde voor de voorzittersfunctie binnen zijn groep wordt gevraagd, vind ik maar normaal. Professor Bouillon heb ik gekozen op basis van zijn werk in de Onderzoeksraad. Dat heeft niets met

numerus clausus te maken.»

Veto: ...waar u zelf wel niet akterig van staat.

Oosterlinck: «Neen. Ik ben wel geen voorstander van een zuivere numerus clausus, zonder meer. Wel denk ik dat er naar een beperking van de zorgverstrekkers moet gegaan worden. Daarbij moet de instroom van de studenten Geneeskunde worden bekeken. Maar zo'n toelatingsbeperking mag geen losstaande maatregel zijn.»

Veto: Er zit ook veel volk met een verleden in de Onderzoeksraad in uw ploeg. Zal onderwijs niet te fel in de schaduw komen te staan?

Oosterlinck: «Ik heb in de eerste plaats gezocht naar mensen die sterk staan als onderzoeker en als lesgever. Ik heb daarover de nodige informatie bij de studenten ingewonnen. Daarnaast is het goed mensen in de ploeg te hebben met al enige beleidservaring en de Onderzoeksraad biedt daartoe een mogelijkheid. Maar het feit dat ik een koördinator voor Onderwijsbeleid heb aangesteld, bewijst toch dat onderwijs niet verwaarloosd zal worden. Overigens zal ik me zelf ook met die materie bezig houden.»

REDAKTIONEEEL

1978. De overheid besluit om het inschrijfgeld voor universiteitsstudenten te verduubbelen. Wat vijfduizend frank was, wordt tienduizend, een ongehoord bedrag. De verontwaardiging is algemeen en de studenten komen massaal op straat om hun ongenoegen te uiten: "Neen aan de 10.000" wordt de krachtige strijdkreet.

1995. Wie zich wil inschrijven aan de KU Leuven en niet kan rekenen op een studiebeurs betaalt daar 17.600 frank voor. Stukje bij beetje naderen we de 20.400, het dubbele van het in 1978 nog onvoorstelbare bedrag. Niemand lijkt zich daar echter zorgen over te maken.

Niemand? Al van bij haar oprichting de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) — als studentenkoepel de opvolger van de Algemene Studentenraad (ASR) — naar democratisering van het onderwijs en van de maatschappij in het algemeen. In engte zin wil dat zeggen dat iedereen die dat zou willen universitair onderwijs moet kunnen volgen, zonder gehinderd te worden door financiële, sociale of culturele drempels.

Een nobel doel, voorwaar. Nochtans ligt de studentenbeweging in deze postmoderne tijden zwaar onder vuur. Het doel van de democratisering zou allang bereikt zijn, het wordt nu tijd voor ernstiger dingen. Maar is die democratisering wel een verwoertheid, zoals men ons al te graag wil doen geloven? Een recente studie van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vir) zou aantonen dat het aantal achttienjarigen dat deelneemt aan universitair onderwijs de jongste jaren spektakulair is gestegen. Maar wie zijn die jongeren die zo massaal naar de unief komen? Komen zij gelijkelijk uit alle lagen van de bevolking? Onderzoek wijst alleszins het tegendeel uit.

Zolang de inkomensgrenzen niet worden aangepast, wordt het elk jaar wat moeilijker om aan een studiebeurs te komen. Bovendien wordt zo'n beurs niet geïndexiseerd en volgt zij dus niet de reële studiekost. De financiële drempel is heus geen uitsluiting van een studentenbeweging die dreigt werkloos achter te blijven.

De verhoging van de participatie van jongeren in universitair onderwijs is zeker positief op zich, maar dat gegeven maakt toch maar een beperkt aandeel uit van de democratiseringsproblematiek, die ook psychosociale, culturele en algemeen-maatschappelijke aspecten omvat. Wat bijvoorbeeld met de kinderen van allochtonen? Waarom zijn zij zo ondervertegenwoordigd aan onze alma mater? Wat met de universitaire ontwikkelingsamenwerking? Is de universiteit anno 1995 überhaupt coldoende op de maatschappij betrokken? Deze vragen bewijzen dat democratisering in ruime zin absoluut geen verworven goed is.

Uit de vervaagde acties tegen de "nienduisend" in 1978 kunnen ook nu nog lessen getrokken worden. Ten eerste blijkt de strijd voor de democratisering van het onderwijs, om het nog eens lekker overwets te stellen, allebetake gestreden. Het is de taak van Loko en dus tevens van Veto om de retoriek van zij die het tegendeel beweren te ontmaskeren. De academische overheid moet alles in het werk stellen om kritisch nadenkende mensen op te leiden die actief meebouwen aan de maatschappij van morgen, samen met anderen die niet noodzakelijk academisch gevormd zijn.

De studenten vragen daarom om ook binnen de universiteit mee verantwoordelijkheid te mogen dragen. Zij willen eindelijk de kans krijgen om op alle niveaus mee te beslissen over wat ook en vooral hen aanbelangt. Ook dat is democratisering en ook dat is een oude eis van de studentenbeweging.

Het is immers gebleken dat zolang studenten geen inspraak krijgen in alle gelegingen van de unief, zij machteloos moeten toezien hoe anderen over hun lot beschikken, hoe entoesiast en eerlijk hun protest ook moge zijn.

Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

Opus Dei werft leden Heilig worden door Franse studeren

Nog net voor het nieuwe academiejaar geïnteresseerd om je Frans wat bij te schaven? De universitaire residentie Steenberg organiseert dit jaar intensieve cursussen Frans. Hun advertentie in het weekblad Knack tijdens de vakantiemaand juli klonk alleszins veelbelovend.

De eigenlijke cursus gaat door in Louvain-la-Neuve, terwijl de logies verzorgd worden door Residentie Steenberg, Koning Leopold I-straat te Leuven, "in het hart van de oude stad". Voor vervoer tussen de beide plaatsen wordt gezorgd. Gedurende de vrije uren krijgen de studenten de gelegenheid om deel te nemen aan allerlei activiteiten zoals daar zijn: seminars, kulturele activiteiten, filmvoorstellingen, sportactiviteiten en dit alles in een open sfeer die bevorderlijk is voor de contacten tussen de studentinnen, want de cursus Frans loopt enkel voor meisjes. Bovendien biedt de Residentie aan de deelnemers de "mogelijkheid om te participeren aan de bezinningsessies en meditaties" die georganiseerd worden door en onder de kundige leiding staan van de Prelatuur van Opus Dei. En avant les jeunes!

Het 'Priesterlijk Genootschap van het Heilig Kruis en Opus Dei' werd opgericht op 2 oktober 1928 door de Spaanse priester Josemaría Escrivá de Balaguer en is sinds 1982 een persoonlijke prelatuur van paus Johannes Paulus II die zijn persoonlijke interesse voor het Opus Dei niet onder kerstolen of -banken steekt.

Voorspraak

Opus Dei (Latijn voor 'Werk van God') wordt over het algemeen aanzien als een ultra-konservatieve instelling binnen de katholieke kerk, die, zoals Alvaro del Portillo, de vorige pre-

laat van het instituut, het herhaaldelijk stelde, "...alles wat de paus zegt en doet met kinderlijke liefde aksepteer, kritiekloos en zonder franjes op partijpolitieke commentaren" ('Osservatore Romano', 20/7/1984). Zichzelf zien ze zo: "De gelovigen die tot de prelatuur van het Opus Dei behoren, zijn beziel met het verlangen om, overeenkomstig de spiritualiteit van het Werk, midden in de wereld een consequent kristelijk leven te leiden en zo, in navolging van Kristus, hun eigen heiligheid en die van de mensen uit hun omgeving na te streven" (uit: 'De heiliging van het dagelijkse werk' door Andrew Byrne).

Sleutel

De stichter van het Werk werd in rekordtempo, amper tien jaar na zijn dood, zalig verklaard dank zij stevig lobbywerk en een sympathiserende paus. Het Opus Dei laat in zijn folders en bidprentjes trouwens nooit na het epiteton omans 'zalige' te vermelden. Er wordt bovendien druk gewerkt aan een heuse heiligverklaring. Daarvoor zijn nog meer wonderen nodig, waarvoor het Opus Dei zijn leden oproept te bidden: "...Gewaardig O'ns de heiligverklaring van de zalige Josemaría te schenken en verleen mij op zijn voorspraak de gunst die ik u vraag..." Op het bidprentje van Escrivá en in de folders die door de organisatie worden uitgegeven, verzoekt men diegenen die begunstigd worden op voorspraak van de zalige Josemaría, contact op te nemen met de Vice-Postulatie van het

Opus Dei in België

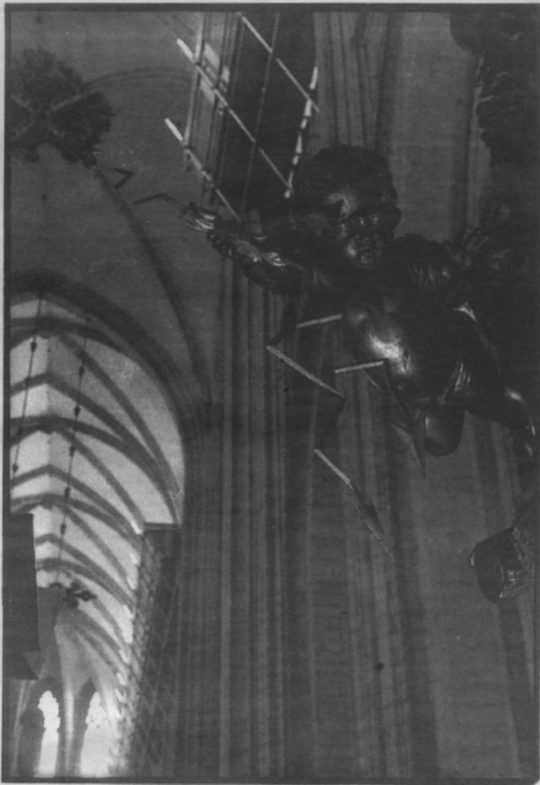
Door de zaligverklaring van Escrivá heeft de paus duidelijk een signaal willen geven aan alle geloven: hij toont hiermee achter welke vorm van geloofsbejding en spiritualiteit de katholieke kerk zich dient te scharen. Dat is niet het geloof van de bevrijdingsteologie, van inzet voor de derde wereld, van kristenen die ijveren voor gelijke kansen voor vrouwen en mannen in de kerk, of gelovigen die zich vragen stellen bij de doktrinaire onfeilbaarheid van de paus. Bidden, en vooral aanvaarden wat de kerk (lees: de paus) zegt en schrijft: dat staat centraal.

Zegt dit je iets en ben je nog op zoek naar een kot? Dan kan je terecht bij Residentie Steenberg. Vanaf zesduizend frank kan je er een mooie kamer huren, kruisbeeld boven de deur en de wekelijkse verplichte meditatie inbegrepen. Voor een luttel vierduizend frank meer kan je er een ontbijt en één warme maaltijd per dag gebruiken, vieruurtje inbegrepen. Kan je voor die prijs zelf beginnen knoeien?

Caritas

Overigens kunnen de mannelijke studenten onder u van dezelfde service genieten, maar dan wel in de Residentie Arenberg aan de Tervuurse Vest. In de beide residenties staat een gemoedelijke familiesfeer hoog in het vaandel. Geen van de residenten krijgt echter een voordeursleutel. Als je binnen wil, moet je bellen. De huisverantwoordelijke doet dan voor jou de deur open. Het is immers fijn om weten dat er altijd iemand waarbij je terecht kan, je op wacht. Een warme ontvangst in een huiselijke omgeving is dus steeds verzekerd. Evenmin krijg je een sleutel van je eigen kamer. Thuis bij je ouders doe je toch ook je kamer niet op slot? Bovendien is het goed om contacten te leggen met je lotgenoten. Van de residenten wordt verwacht dat ze elke avond om elf uur ten laatste thuis zijn, kwestie van de andere leden van de grote familie waarvan je daar deel uitmaakt, niet telkens uit hun bed te bellen.

Tenslotte nog dit: voor de cursus Frans die doorgaat van 28 augustus tot 15 september moet je (kost en in-

De engeltjesmaker

(Karel De Weerd)

woon inbegrepen) 29.000 frank betalen. In spreuk 979 van 'De Weg', het belangrijkste werk van Escrivá en tevens Opus Dei's handleiding om heilig te worden, maakt de zalige Josemaría korte metten met de kristelijke caritas: "Het is menselijk weinig waarde te hechten aan wat weinig kost. Dit

is de reden waarom ik je het 'apostolen' laat van het niet-geven" aanbeval. Laat nooit na bij de uitoefening van je beroep, als het beroep instrument van je apostolaat is, een billijke en redelijke vergoeding te vragen." Waarvan akte.

Annemie Deckx

Scorpio

vervolg van pag. 1

van de medewerkers per jaar een bijdrage te vragen om hun programma te mogen maken." En reklame? Scorpio weigerde van bij de oprichting om reklame uit te zenden. Jan Dries: "Dat is een eeuwigdurende discussie (in het verleden leidde dit onder andere tot de oprichting van Radio Sinjaal die ondertussen op zijn beurt is opgeslokt door de Radio-Contactketen, *rwdr*). Ik denk echter dat die denkpijpe welke perspectief biedt. Wij zijn altijd tegen reklame geweest. Dat maakt de positie van Scorpio in het huidige mediaveld ook uniek. De vraag is veel: of mensen nog een alternatieve radio zonder reklame — Scorpio dus — willen. Maar zelfs als zouden we reklame willen uitzenden, dan denk ik nog dat dat geen oplossing zou zijn. We zouden voor het soort programma's dat we nu maken immers geen adverteerders vinden. Ze zijn voor een te beperkt publiek. Bovendien hebben we geen garantie dat onze vrijwilligers de tapes ook daadwerkelijk zullen opzetten."

De moeilijkheden van Scorpio liggen overigens niet alleen op het financiële vlak. Vooral sinds het succes van Studio Brussel heeft Scorpio het steeds moeilijker gekregen om zich te handhaven. Terwijl de radio een zevental jaren geleden in zowat elke Leuvense keuken op 106 FM stond, is die tegenwoordig vastgeroest op 88 FM. Hallo Hautekiet?

Johan Deflander: "Studio Brussel heeft zich geprofileerd en is de muziek beginnen draaien die wij draaiden. Wat moet je dan gaan doen? Nog alternatiever gaan draaien, wat we geprobeerd hebben? Niemand luistert een hele dag naar John Cage of Fugazi. Ik denk dat we ons weer meer moeten richten op studenten. Als we genoeg goede presentatoren en programmamakers vinden, zouden we bijvoorbeeld elke dag tussen 12 en 14 uur studentenradio kunnen maken in samenwerking met de kringen. We zullen op muzikaal vlak dan ook breder moeten programmeren." Een mening die Leuven er al jaren op na houdt.

Peter Van Rompoye

(advertentie)

Solliciteer minder, maar beter.

In een tijd waar voor elke vacature honderden concurrenten met "gelijkwaardige" diploma's of bekwaamheden klaar staan, wint steeds vaker de kandidaat met de sterkste voorbereiding. De man of vrouw die functiegericht én gemotiveerd solliciteert.

Aan de slag geeft een antwoord op honderden praktische vragen.

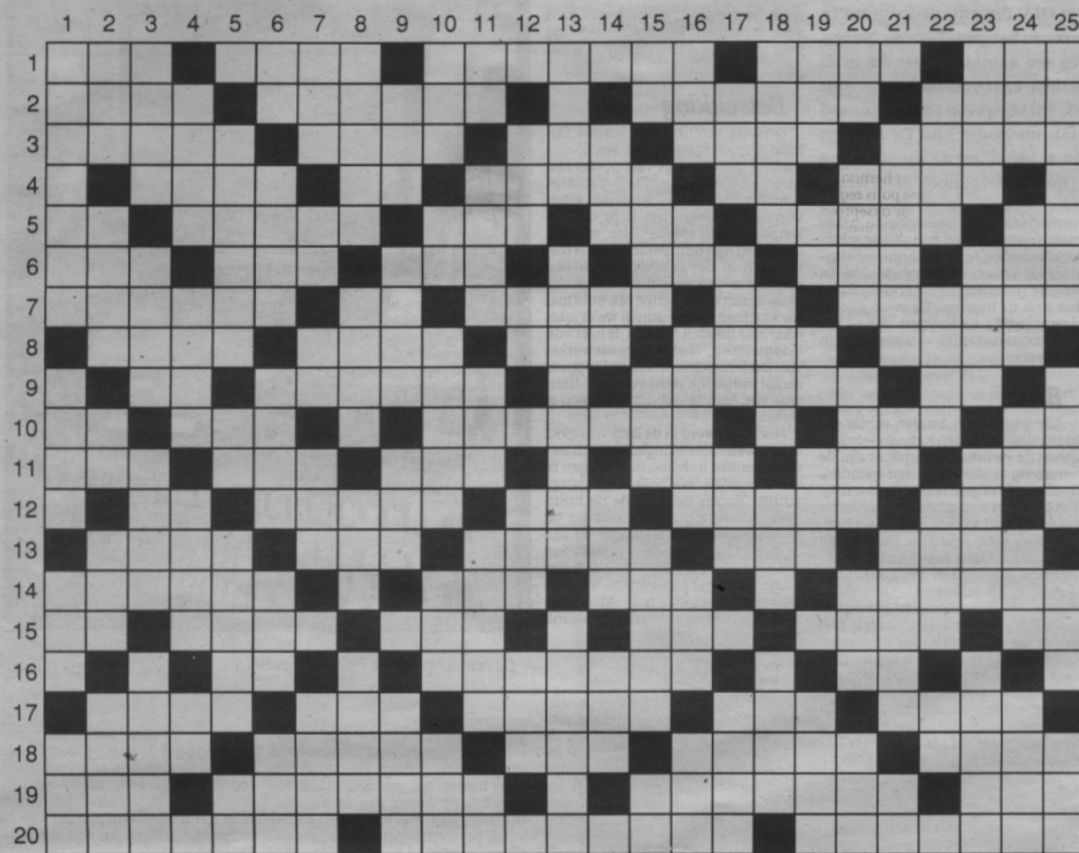
Hoe kan ik als pas-afgestudeerde mijn gebrek aan werkervaring compenseren? Waar ligt mijn meerwaarde voor het bedrijf? Is het salaris taboe tijdens een interview? Mag ik mijn sollicitatie al op mijn buik schrijven wanneer ik niet "slaat" in de psychotechnische tests? Hoe schrijf ik een krachtig CV?

Aan de hand van tientallen checklists en tips wordt de lezer 185 bladzijden lang begeleid door het hele sollicitatieproces, van de advertentie-analyse tot het ondertekenen van een contract. Uniek hart van het boek vormen de checklists met de 150 populairste vragen van personeelsselecteers en de 50 kwesties die de sollicitant persoonlijk kan aankaarten.

Verhoog uw kansen op de arbeidsmarkt: begin met dit boek, dat de komende maanden niet op uw nachtkastje mag ontbreken.

Aan de slag kost 395 frank en is van 15 tot 18 u verkrijgbaar bij **ALFASET** 's Meiersstraat 5 016/22.04.66

* Tweedezitpuzzels * Tweedezitpuzzels * Tweedezitpuzzels *

Horizontaal — 1 Deel van een fuik — Beeld van onwrikbaarheid — Ingewikkelde zaak waarin het moeilijk is de juiste weg te vinden — Europese rivier — Sportartikel 2 Faam — Kostbaar ingericht verblijf — Mitsche vogel — Mansnaam 3 Onderverdeling van een schaal — Vogeltje — Boom — Doorzichtig lichaam met gekromd oppervlak — Kwelijke lucht 4 Roem — Voegwoord — Voorzetsel — Karaat — As 5 Getijde — Handigheid — Europeaan — Energie — Mineraal — Voorbij 6 Tijdperk — Voegwoord — Deel van een kip — Europeaan — Boot — Hooggeplaatst persoon 7 Amerikaanse staat — Zangnoot — Muziektempel — Dreumes — Minder sterk maken 8 Gedorst korenhalmen — Vrucht — Looftboom — Meisjesnaam — Middag 9 Voegwoord — Drankje — Onbepaald vnw. — Plus 10 Zoogdier — Vrouwelijk dier — Edelgesteente — Plechtige gelofte — Pers. vnw. 11 Hint — Familieid — Na-

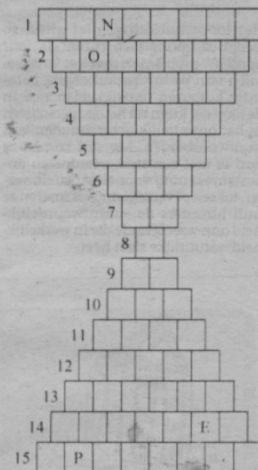
maak — Drinkbeker — Maand — Kortstondige misnoegdheid 12 Zoogmoeder — Herhaalde handelwijze die tot verval leidt — Opstootje — Insekt — Pers. vnw. 13 Geestelijke — Onaangenaam koud — Jongensnaam — Geestelijke — Voedingsmiddel 14 Betekenis van een woordspeling — Dof — Bolleboos — Mager en benig 15 Grondtoon — Zin — Insekt — Griezellig — Vreemde munt — Meer dan genoeg 16 Meisjesnaam — Verhaal dat op volksverlevering berust — Familieid 17 Gang van een paard — Boerenkiel — Pittige groente — Tuil — Jongensnaam 18 Europeaan — Italiaanse stad — Harde trap — Jaargetijde — Deel van een schip 19 Lofdicht — Geliefde — Vroeger — Rolsteen 20 Walg — Overdreven zuinig — Vrijheidsberovend tuig.

Vertikaal — 1 Krachtige tussenkomst — Korte mededeling — Hijg — Deel van een woning 2 Dwaas — Verspil — Zangnoot — Ingezet geld — Uitgestorven vetgans 3 In zee vooruitstekende hoge landpunt — Hoekzuil — Stel tevreden — Kledingstuk 4 Europese munt — Europese rivier — Geurige plant — Vervoermiddel 5 Deel van een fiets — Kentekens op Belgische vliegtuigen — Vergeldingsmaatregel — Familieid 6 Voorzetsel — Rustteken — Billen — Lidwoord — Dik boek 7 Gedwee — Boom — Rivier — Vogel — Mansnaam 8 Afhangend deel van een kleed — Binnenste gedeelte van een stengel — Vordering — Europese hoofdstad 9 Sijfer — Drank — Sijfer — Grote hoeveelheid 10 Goed gevulde tafel — Voedingsmiddel — Deelgenoot in een scheepvaartonderneming — Zoogdier — Bloeiwijze 11 Zoogdier — Hoofdstad — Lichaamsdeel — Mannelijk dier — Muzieknoot 12 Loot — Zangnoot — Knaagdier — Lichaamsvocht 13 Hard klinkend — Verhinder, bemoeilijk — Heimelijk 14 Maak een dierlijk geluid — Voorbij — Nederlandse rivier — Rivier 15 Voegwoord — Gesneden hengst — Europese rivier — Britse stad — Bijwoord 16 Hartstochtelijk — Voorzetsel — Uitdrukking van een veelheid — Meisjesnaam — Metamorfgesteente 17 Lichaamsdeel — Deel van een schip — Bazig persoon — Grote hoeveelheid 18 Spaanse wijn — Aantrekkelijk — Rolroed halshout — Achterste 19 Bijl — Familieid — Meisjesnaam — Bestuur een bespannen voertuig — Opstaand en schragend stuk hout 20 Romeinse munt — Europese eilandbewoner — Dorsvloer — Horizon — Nederlandse stad 21 Delen van een fiets — Voedingsmiddel — Spotzieke grappenmaker — Muzieknoot 22 Geluidloos — Onverschrokkenheid — Deel van een schoen — Dreumes 23 Dierenverblijf — Doe de beginzet — Waterloop — Meisjesnaam die ook op de heide voorkomt 24 Vaatwerk — Voorteken — Griekse letter — Deel van een vrucht — Lichaamsdeel 25 Opbrengst van arbeid — Lol, leukheid — Portie erfelijk materiaal — Adept.

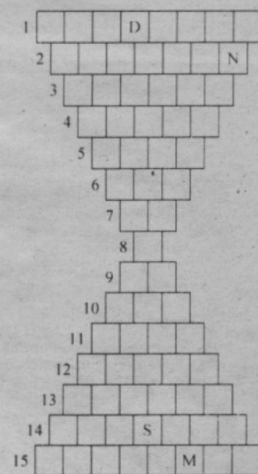
Door Filip De Keukeleere

Dubbele piramides

Twee opeenvolgende woorden hebben steeds, op een na, alle letters gemeen. U moet deze letters wel nog even dooreengooien. Om het niet te moeilijk te maken voor uw tweede zit geven we u enkele letters kado. Het gaat telkens om de extra letter.

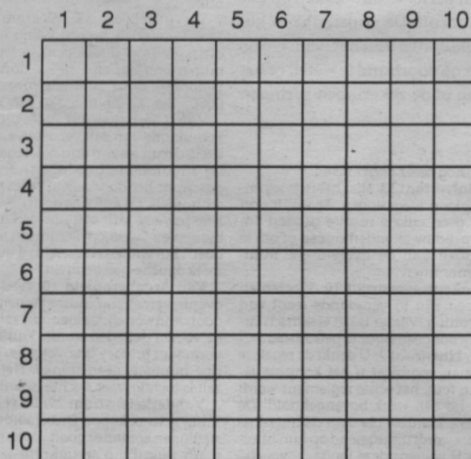

- 1 Tienpotige kreeft
- 2 Bijkomend bedrag
- 3 Bevel
- 4 Proetijd
- 5 Eter
- 6 Bevel
- 7 Romeinse munt
- 8 Zwavel
- 9 Zoogdier
- 10 Kledingstuk
- 11 Rond stuk hout
- 12 Rijtuig
- 13 Groep muzikanten
- 14 Verzorg ielderijk
- 15 Meevaller

- 1 Bijzonder tandarts
- 2 Persoon als willous werktuig
- 3 Stad in oorlogsgebied
- 4 Zich moeilijk bewegend
- 5 Stamvader van het Romeinse volk
- 6 Mannelijk dier
- 7 Familieid
- 8 Kenteken van Oostenrijk
- 9 Havenonderdeel
- 10 Deel van een boom
- 11 Houten kistje
- 12 Moorddadig wapen
- 13 Vaartuig
- 14 Jongensnaam
- 15 Sprookjesfiguur

Doorloper

Horizontaal — 1 Tekens van de dierenriem 2 Drietal — Zeezoogdier — Ontkenning 3 Brede, gelede band — Lidwoord 4 Wel eens — Voormalig wereldleider — Getal 5 Sullig persoon — Jong dier — Wijze van gaan 6 Sierlijke bolletjes — Getijde — Pers. vnw. 7 Havenonderdeel — Schaakstuk — Dierenverblijf 8 Toestand van razernij; opschudding, herrie — Kluitenbreker — Niet hoekig 9 Europeaan — Rondedans — Nederlandse stad 10 Hevige stormwind — Gele, rode of bruine verf.

Vertikaal — 1 Smallle oppervlakte — Bootje 2 Wijnroest — Sterk ijzerhoudende grond — Minnaar van Psyche 3 Modieus — Binnen de krijtlijnen — Nuttige — Eveneens 4 Voormalige militaire alliantie — Dwarsmast 5 Zeehond — Insekt — Tijdperk 6 Europese hoofdstad — Sijfer 7 Pers. vnw. — Boomvruchten — Wereldstad 8 Kledingstuk 9 Plechtige belofte — Op overlevering berustend verhaal 10 Familieid — Vlaamse rivier.

Muntjes

Tien geldbuideltjes bevatten elk tien munten. De munten wegen allen een geheel aantal grammen. Een zakje bevat echter valse munten die allen een gram meer of minder wegen dan de echte munten. U beschikt over een weegschaal met gramaanduiding. Hoe kan u het zakje met de valse munten vinden als u slechts een maal een aantal munten mag wegen?

Appels en Citroenen

Een boer heeft drie kisten. Een met appels, een met citroenen, en een met zowel appels als citroenen. Hij heeft op deze kisten een briefje gekleefd dat de inhoud beschrijft. Een wulpsse boerin heeft deze briefjes echter verwisseld. Geen enkel briefje plaat nu op de juiste kist. De boerin geeft de boer de toelating een object uit een willekeurige kist te nemen om de briefjes terug op de juiste kist te kunnen hangen. Hoe gaat de boer te werk in de veronderstelling dat hij de boerin vrees?

I-DO COPY
 Tiensestraat 118 - Leuven
 016/23.70.30
 Open van 9 tot 22 u.

Wettelijke bescherming studentenhuurders hinkt achterop

Huur niet bij Mevrouw De Laet

Leentje komt frisgeplukt vanuit het OLV-Presentatie-Instituut in St-Niklaas Oude Geschiedenis studeren in het grote Leuven. Na een bezoek aan de Huisvestingsdienst en een namiddag speuren in de binnenstad, botst ze in Parkstraat 89A op een gezellige kamer voor de schappelijke prijs van 6.000 frank. Snel nog even zestienduizend frank huurwaarborg neertellen aan mevrouw Rita De Laet en klaar is kees. Het leven in Leuven is mooi, en de jongens nog mooier. Alleen die huurwaarborg... tja, die ziet ze nooit meer terug.

Het loopt natuurlijk niet altijd zo slecht af, maar toch rijzen elk jaar opnieuw problemen met het terugbetalen van de huurwaarborg. Sommige kotbazen ontwikkelden zich in de loop der jaren tot heuse specialisten in het onwettelijk achterhouden van huurwaarborg. Meestal komen ze dan af met een sterk overdreven kostenrekening voor elektriciteit, water, taksen of verzekering, of smeren ze hun huurders de verantwoordelijkheid aan voor schade die in werkelijkheid natuurlijke sleet heet.

vestingsdienst is tussenbeide gekomen en er werd een minnelijke schikking getroffen waarbij de nieuwe eigenaar de waarborg terugbetaalde. In andere gevallen neemt Sociale Raad het heft in handen. De raad onderneemt juridische stappen, die — als de kotbaas niet wijkt — uitmonden in een proces.

Braaf

Alle problemen zouden echter gemakkelijk vermeden kunnen worden, moest de verhuurder verplicht zijn de waarborg te storten op een geïndividualiseerde of geblokkeerde rekening. Het geld van zo'n geïndividualiseerde rekening kan slechts afgehaald worden mits volmacht van huurder en verhuurder. Dat is zo volgens de huurwet van 20 februari 1991 bij huurwoningen die gelden als hoofdverblijfplaats. Huurwoningen die geen hoofdverblijfplaats zijn, vallen niet onder de huurwet maar onder het gemeenrecht waar zulke bepalingen niet gelden. Aangezien het voor studenten zo goed als onmogelijk is om zich in de universiteitstad te domiciliëren — formeel wordt het huren van een kot geregeld met een jaarlijks huurcontract met verbod van hoofdverblijfplaats — worden hun huurwaarborg steevast op de rekening van de kotbaas gestort. De bijbehorende intreestren zijn natuurlijk voor diezelfde brave man.

Het kan onmogelijk de bedoeling zijn dat studenten kamers onder dezelfde huurwet komen te vallen als woningen met hoofdverblijfplaats. Die houdt naast bescherming immers ook verplichtingen in voor de huurder. Als je voor een jaar of minder huurt, moet je bijvoorbeeld een opzegtermijn van drie maanden respek-

teren, wat zo goed als ondoenbaar is voor studenten. Een aparte regeling voor studenten kamers dringt zich dus op.

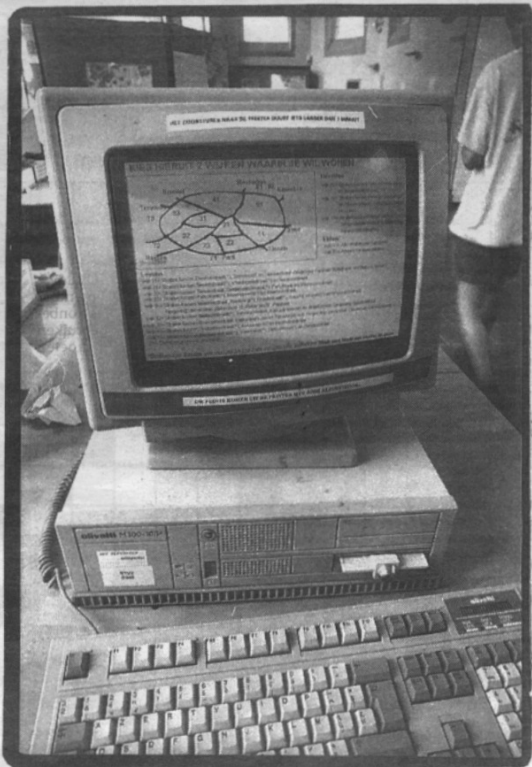
Betrekking

Kersvers minister van Justitie Stefaan Declercq kondigde een kleine maand geleden met veel poeha zijn nieuwe huurwet aan. Op het kabinet is men volop aan het schrijven, maar van studenten kamers is in de ontwerp tekst geen sprake. "Nee, er wordt voorlopig niet aan gedacht. Het is niet voorzien in het ontwerp. We wisten niet dat er problemen waren op dat vlak. Stuur u ons gerust een brief met uw klachten. Dan kunnen we er rekening mee houden.", aldus de heer Van Haegenborg, kabinetmedewerker van Declercq. Ook mevrouw Pluggers, dienst burgerlijk recht van het Ministerie van Justitie, gebaart van niets te weten.

Nochtans werd in de loop van 1992 al een wetsvoorstel ingediend om een afzonderlijke indeling in te voegen in het Burgerlijk Wetboek met als opschrift "Regels betreffende de huurovereenkomsten met betrekking tot de woningen voor leerlingen of studenten in het bijzonder." In dat voorstel zat ook een regeling voor de waarborg, vergelijkbaar met de woninghuurwet. Waarborgen op een geïndividualiseerde rekening dus, en de intreestren voor de huurder.

Vermogen

Zeker nu meer en meer verhuurders zich organiseren als naamloze vennootschap, groeit de nood om de waarborgen op een geblokkeerde rekening te zetten. Als de nv failliet gaat, wordt het schier onmogelijk om de waarborg terug te krijgen. Nemen we terug het voorbeeld van mevrouw Rita De Laet. De dame richt vennootschap nv De Laet op die zich specialiseert in het verhuren van kamers. De vennootschap gaat failliet, het maats-

De computer van de Huisvestingsdienst

(foto Stefan De Pauw)

schappelijk vermogen wordt aangeslagen, en de huurders kunnen fluiten naar hun waarborg. Die stond immers niet op een geïndividualiseerde rekening op naam van de huurder. Intussen kan mevrouw De Laet — wiens privévermogen ook zal aangeslagen worden — rustig verder verhuren als privépersoon met de gevreesde gevolgen vanden. Huur dus niet bij

mevrouw De Laet voor een wettelijke regeling is voor de waarborgen van studenten kamers... of het plaatsen van de huurwaarborg op een geïndividualiseerde rekening opgenomen is in het modelhuurcontract van de Huisvestingsdienst (en van mevrouw De Laet).

Peter Van Rompuy

Een andere keer leidt een ongelukkig toeval tot het achterblijven van de waarborg. Zo was er enkele jaren geleden een student wiens kot in de loop van het academiejaar verkocht werd. De student krijgt een nieuwe kotbaas, de waarborg blijft bij de vorige eigenaar staan. Wanneer hij op het einde van het jaar zijn kamer opzegt, weigert de nieuwe eigenaar de huurwaarborg terug te betalen ("noot ontvangen") en ook bij de oude eigenaar vangt hij bot ("geen eigenaar meer"). Uiteindelijk is de student er nog ongeschonden vanaf gekomen. De Huis-

Op krot in Leuven De veertien slechtste kamers

Sinds afgelopen academiejaar is Sociale Raad opnieuw begonnen met het verzamelen van huurervaringen van studenten. Het middel daartoe is de kotfiche. Deze kotfiches zijn voor iedereen te raadplegen in de kapel van de huisvestingsdienst in het Van Dalecollege. Een kamer kan immers in perfecte staat lijken op het moment dat men een huurcontract afsluit. De ongemakken komen meestal pas na enkele weken of maanden aan het licht. Op de kotfiche kom je van de vorige bewoner op voorhand te weten of het dak lekt, de kotbaas een maniak is, en of de zekeringen springen als je je gelijk met je lief wil scheren.

Veto heeft op basis van de kotfiches een tiental van de slechtst geëvalueerde koten op een rijtje gezet. We willen hier nogmaals benadrukken dat dit gebeurd op basis van de, altijd subjectieve, ervaring van de huurders van vorig academiejaar. Bovendien beschikken we niet over gegevens van alle huizen. Het kan dus best zijn dat er nog ergere gevallen bestaan.

Wat trouwens opvalt in de kotfiches is dat de overgrote meerderheid van studenten zeer tevreden is over hun kot. Een paar kleinere ongemakken worden er vaak met plezier bijgenomen. Het is dus niet zo dat studenten overkritische pineuten zijn.

Brabanconnestraat 105: Goed kot voor mensen met weinig vrienden (maksimum 1 persoon tegelijk op bezoek), weinig behoefte aan privacy en veiligheid.

Giraudstraat 7: Staat op instorten, zeker de achterbouw: grote barsten in de muren en elektrische leidingen in bedenkelijke staat. Het regent gewoon binnen. Het afgelopen jaar zijn er twee mensen door de rotte WC-vloer gezakt. Daar is nu wel een plankje overgeklapt, maar vermits de WC nog steeds liters water per dag lekt verwacht men zich in de Giraudstraat 7

aan nog meer ongelukken.

Halvetaat 13: Hier heeft de schimmelplag toegeslagen. Er wordt dan ook geen enkele moeite gedaan om het gebouw te onderhouden of om te voldoen aan de hygiënische minimumnormen.

Lakenweverstraat 10: Vloeren en muren zijn in vergaande staat van verrotting. Verder is het elektrisch circuit voor geen haar te betrouwen.

F. Lintstraat 7: U denkt de regels te kennen vooraleer u het contract tekent: fout, het echte reglement wordt pas na een week bovengehaald. De sociale controle die door de huiseigenaars wordt uitgeoefend op hun huurders is volgens deze laatste 'verstikend'. Bovendien wordt het onderhoud sterk verwaarloosd.

F. Lintstraat 46: Dit is één van de huizen die eigenlijk rijp zijn voor de sloop. U vindt er vloeren, ratten en het is er vergeven van de huiszwam (=schimmel).

Justus Lipsiusstraat 43: Volgens de studenten die er afgelopen jaar vbleven, wordt dit huis totaal onleefbaar gemaakt door de kotbaas.

Maria Theresiastraat 8: Geeft ongeveer de slechtste prijs/kwaliteit-verhouding in Leuven. De kotbaas is

trouwens voor geen haar te betrouwen. Uw waarborg is absoluut niet veilig bij hem.

Naamsstraat 224: Het absurde reglement doet u tegen, de muren lopen, hetgeen een zeer slecht idee is in dit huis.

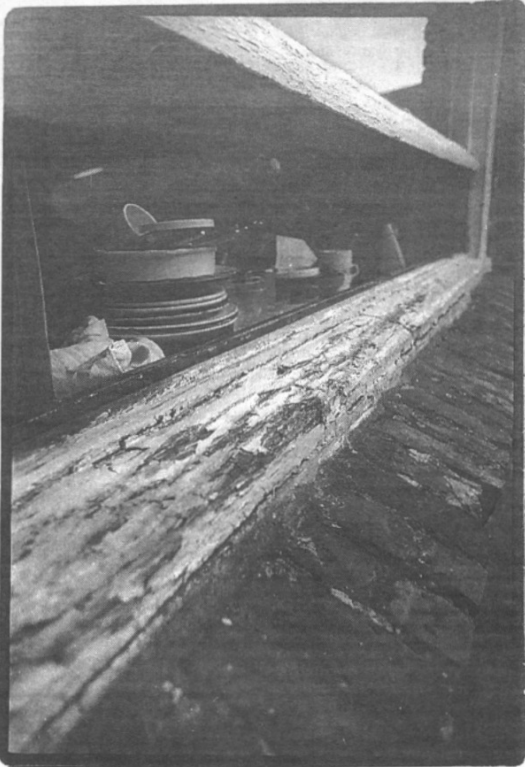
Tervuursevest 38: Weerom een krot: De elektrische bedrading ligt er bloot, de trap staat op instorten, de muren barsten, enz. Het is dan nog behoorlijk duur ook: iets meer dan 6000,- Bef, 12 maanden te betalen.

Van 't Sestichstraat 7: De ultieme combinatie van een versleten elektriciteitscircuit (er zijn dan ook regelmatig stroomonderbrekingen) en een dak waar het door regent (zorgt voor schimmel). De kotbaas geeft geen enkele privacy, valt zomaar de kamers binnen en "weet op de minuut wat je doet". Bovendien is er slechts 4 uur per week douche-gelegenheid.

Van Arenbergplein 10: Heeft een overdreven streng huisreglement dat door de inwonende eigenaars zelf met de voeten getreden wordt. Van enige vorm van privacy is er volgens de vorige huurders geen sprake. Het huis zelf is tochtig, zeer slechte isolatie.

Vanderkelenstraat 29: De verwarming is vaak kapot. De beloofde herstellingen komen er nooit. De kans dat u uw waarborg terugkrijgt is zeer klein. Het huis is over het algemeen in zeer slechte staat. Dat alles kost u 7700 Bef per maand, vermeerderd met 7700 Bef vaste kosten en een waarborg van dat bedrag die u waarschijnlijk nooit terugziet.

Vesaliusstraat 56: De verwarming is kapot en wordt, zelfs na herhaald aandringen, niet hersteld. Het gebouw is ondertussen doortrokken van het vocht.

Van de regen in de drop

(foto Stefan De Pauw)

Wim De Rop

De Leuvense grootgrondbezitters Of hoorde u liever kotenmafia?

Terwijl eind jaren zestig, begin jaren zeventig de kotmadam nog Bertha of Jeanne heette en de student gezellig bij haar inwoonde (zie 'De Kotmadam' op VTM), luisterden de eigenaars tegenwoordig naar mysterieuze namen als Immostud, Studioom, Horsalimmo of Movaco. Wie zit er achter die namen en wat zijn hun praktijken? De mannen van de kleine lettertjes.

Het is natuurlijk veel verstandiger om kamers te verhuren onder de vlag van een naamloze vennootschap dan onder eigen naam. Op die manier dek je jezelf in tegen de risico's van een faillissement, en betaal je enkel vennootschapsbelasting. De voordelen van een vennootschap liggen voor het grijpen, als je maar de nodige portie creativiteit bezit. Studiereizen voor de firma, iemand gratis laten inwonen, en natuurlijk jezelf, je vrouw en kinderen in dienst nemen. Dat de auto op naam van de firma staat, spreekt voor zich.

Jaguar

Neem nu Ludo Schellens, gerenomeerd dokter-specialist uit de Schrijnmakersstraat 19 in Leuven. Als je bij hem een huis gaat huren, rijdt Lord Schellens je in een Jaguar door Leuven om je zijn huizen te tonen. Samen met zijn vrouw, Ria Brullemaers en met schoonzus Aline Hupaerts, bestuurt Ludo Schellens de naamloze vennootschap Studioom. Zijn prinsipe is eenvoudig. Hij koopt een bouwval op voor een erg lage prijs en stelt het direct te huur als gemeenschapshuis. De studenten voeren een aantal herstellingen uit en Schellens verhuurt het huis het jaar nadien voor meer.

Laten we het even illustreren met een typerend voorbeeld: Quinten Metsijsplein 6, een gemeenschapshuis. Schellens koopt het huis een aantal jaren geleden — op dat moment niet meer dan een krot — voor 750.000 frank. Hij voert zelf geen werken uit aan het huis, maar verhuurt het dadelijk verder aan enkele studenten. Hun beschrijving van het huis telt elke verbeelding. In de kamers lag er naar verluidt op sommige plekken een halve meter zand. Na een grondige opruimbeurt, werden een douche, een geiser en enkele gaskachels geïnstalleerd. Let wel: alles op kosten van de huurders. Schellens strijkt enkel het geld van de huur op en laat de huurders gratis en voor niets zijn huizen opknappen, zodat hij het jaar daarna steeds gemakkelijker nieuwe huurders vindt. De enkele studenten die de kosten op Schellens probeerden te verhalen, vingen telkens bot.

Reparaties door Schellens zelf laten uitvoeren, is nog moeilijker. De studenten die dit jaar op het Quinten Metsijsplein woonden, kampen met een overstromende wc. Na talloze telefoons kwam er dan toch iemand kijken. Met een simpel "noot een wc gezien die zo goed doorloopt", wimpelde hij het hele zaakje af. Als uiteindelijk de hoofdhuurder, die pas dokter geworden was, een brief aan 'dokter' Schellens stuurt, en met zijn beroepstitel ondertekent, komt er onmiddellijk iemand de boel repareren. Ook aan telefoontjes van de Huisvestingsdienst zou Schellens snel gehoor geven. Het hele boeltje levert Schellens en zijn nv Studioom overigens een behoorlijk pak geld op. In 1994 kende Studioom een bedrijfswinst van 20.187.879 frank.

Fax

Minstens even berucht als Schellens is de familie Coenen. Onder de paraplu Immostud, Tradelmo, Ets Coenen en Movaco — groep Coenen voor de vrienden — maken zij het moole weer op de kamermarkt. De familie Coenen doet al jaren in peperdure luksekoten. De Immostud-leuze "niet de goedkoopste, wel de beste" spreekt in dat verband boekdelen. De kamers en studio's die dezelfde nv aanbiedt, zijn volgens hun stroofolders niet alleen jong, netjes en betaalbaar (een rekbaar begrip), maar beschikken ook over "een beveiligde toegang met magneetkaart", "efficiënte brandbeveiliging met individuele rookdetectors" en andere faciliteiten zoals "een munttelefoon, fax en fotokopieerapparaat, wasmachine en droogkast, en een zonnebank". Kortom, het basispakket voor de studentenkamer. Het

konsept kent sukses bij onschuldige eerste-kenners, hoewel de opmerking dat de "hygiënische douches" onberpakt en volledig gratis te gebruiken zijn, toch een belletje zou moeten doen rinkelen.

De geschiedenis van het Coenen-imperium begint in 1984. Dan besluiten vader Henri, landbouwer uit de Tiense deelgemeente Kuwicht, en zijn vrouw A.-M. Cordonnier, de Ets Coenen nv op te richten. Hiervoor nemen zij zes vennoten onder de arm. Die brengen samen de ronde som van 6000 frank in, de familie Coenen hoest 13.994.000 frank op. De nieuwe maatschappij is volgens haar statuten opgericht ter uitbating van 'kierenkoten', veevoedervervoer en als allerlaatste puntje immobielien. Ets Coenen floreert. De jaarrekening van 1985 toont een omzet van 3,3 miljoen frank. In '86 komt zoon Guy zijn ouders vervoegen en verdwijnen de zes spookvennoten. Het maatschappelijk kapitaal wordt opgetrokken van 14 tot 22 miljoen frank. De omzet bedraagt 3,8 miljoen frank in '86. In '88 is die al opgelopen tot 8.600.000 frank.

Vader Henri ruikt nog meer geld en richt in '89 met zoon Guy en diens vrouw Marleen Decoster een nieuwe Immostud nv op. Het startkapitaal bedraagt 1.250.000 frank. Het doel is ditmaal duidelijker omschreven: "Handel in studentenkamers". En ook deze zaak bloeit. In '93 en '94 bedroeg de omzet respectievelijk 4.164.432 en 4.099.729 frank.

Monopolie

Nog twee nieuwe maatschappijen worden opgericht. Tradelmo nv met een omzet van 2.522.079 frank in '93 en 4.880.351 frank in '94, en Movaco nv, 3.275.344 frank in '93 en 4.129.672 frank in '94. Ook Agrimud nv behoort tot groep Coenen. Of de maatschappij daadwerkelijk actief is in de landbouwsector zoals in de statuten vermeld staat, of als dekmantel dient voor verhuuractiviteiten is echter nog onduidelijk.

Dat het zaakje de familie Coenen geen windeieren legt, staat buiten kuif. In 1990 bezat Coenen volgens het eigen secretariaat in de Mechelsestraat 97 niet minder dan 246 kamers en 136 studio's, wat 31.670.400 frank aan inkomsten opleverde. Over hoeveel kamers Coenen momenteel beschikt is niet duidelijk, maar dat het er niet minder zullen zijn, leidt geen twi-fel.

Om te winnen met Monopoly, moet je van tijd tot tijd vals spelen. Buiten de speeltafel, is het net zo. Guy Coenen balanseert voortdurend op de rand van de wet. Enkele jaren geleden kwam het tot openlijke conflicten met huurders die plots een bedrag van 8000 frank voor vaste kosten kregen aangesmeerd. Anderen kregen dan weer hun warborg niet terugbetaald. Sociale Raad heeft nog altijd een proces tegen Coenen lopen. Ook met de privacy van de huurders neemt Coenen het niet zo nauw. Vorige zomer kwam er op onze redactie een klacht binnen van een huurder die, toen ze terugkwam van haar vakantie, merkte dat er ingebroken was in haar kamer. De 'dief' in kwestie was de fotograaf van Coenen die niet alleen haar voordeur had laten openstaan, maar ook de deur van haar keukentje uit de scharnieren had gelicht om mooiere foto's te kunnen maken.

Coenen dient elk jaar een bijzonder intensieve campagne te voeren om voldoende huurders te strikken. Tijdens de infodagen van de KU Leuven, die het afgelopen jaar plaats vonden van 4 februari tot 18 maart, stonden al een aantal kinderen de blauwe reclamebriefjes uit te delen aan de ingang van de faculteiten en studentenrestaurant Alma. In de zomermaanden staan de lieverdjes opgesteld aan de ingang van het Van Dalecollege in de Naamsestraat, waar de Huisves-

tingsdienst is gevestigd. De koten van Coenen zijn nochtans sinds kort opgenomen bij de Huisvestingsdienst. Het overschot op de kamermarkt dwong de man tot toegevingen. Hij bracht zijn kontrakten in overeenstemming met die van de Huisvestingsdienst, de voorwaarde om in hun bestanden opgenomen te worden.

De hele operatie is volgens de Huisvestingsdienst een positieve evolutie. Coenen rekende zijn huurders vroeger bijvoorbeeld 2500 frank administratie- en dossierkosten aan. Die administratiekosten waren dan het invullen van het contract en het aanmaken van een dossier over de huurder. Dat soort dossierkosten vormde een unicum in Leuven. In de nieuwe huurcontracten is er van dossierkosten geen sprake meer.

Dat de kotbaas zijn kontrakten niet om idealistische redenen aanpaste, staat vast. De echte reden ligt voor de hand. Coenen bleef vorig jaar met veel kamers zitten en probeert ze nu met alle mogelijke middelen verhuurd te krijgen. Naast opname in het bestand van de Huisvestingsdienst, betekent dat: reclamefolders uitdelen aan de ingang van diezelfde dienst, affiches hangen op de Leuvense plakplaatsen, advertenties plaatsen in de regionale bladen, en dies meer.

Het lijkt dan ook niet zo'n verstandige zet van de Huisvestingsdienst om Coenen's kamers in hun bestand op te nemen. Dezelfde man die nu vrij van zonden naar buiten mag treden, probeerde enkele jaren geleden nog een kartel op te richten van marktbepalende, zéér bemiddelde eigenaars. Via dat verbod zouden ze dan zelf de

prijs kunnen bepalen. Door het overschot op de kamermarkt is er van dat plannetje weinig in huis gekomen. Niets wijst er echter op dat Coenen — als er binnen een paar jaar terug een tekort aan kamers zal zijn — niet opnieuw zijn oude kontrakten zal opdopen en ook weer van een eigenaarsvakbond zal beginnen dromen.

Bovendien bevatten zijn huiselementen nog steeds 'merkwuurde' regels. Zo lezen we in artikel 19 van zo'n reglement: "Vuilnis dient op de daartoe bestemde plaatsen achtergelaten te worden. Het is verboden vuilnis naast de containers te plaatsen. Huurders die zich hieraan niet houden, zullen hun vuilnis terugkrijgen, zij het dan onverpakt." Smakelijk.

Doop

Coenen is niet de enige die de reclamefolder heeft ontdekt. Sinds kort wordt aan de ingang van het Van Dalecollege reclame gemaakt voor kamers "vanaf 6500 frank". Wie een reclamebriefje van eigenaar Javedani toegestopt krijgt, heeft geluk: "Bij afgave ontvangt U een korting van 500 fr per maand op uw huur." De man kocht op zeer korte tijd het centrum voor Bijbelstudie en in doopte het Campus Alexander. Ondertussen is bij hij ook al zeven andere huizen, vier appartementen en twee gemeenschapshuizen. Waar de man zo plots vandaan komt, blijft een mysterie. Naar verluidt zou hij een politieke vluchteling zijn, afkomstig uit Iran. Javedani opereert voorlopig nog onder eigen naam, en heeft geen vaste verblijfplaats, mogelijk om de belastingen te ontwijken.

Ook een relatief nieuwe naam op de Leuvense kamermarkt is de nv Horsalimmo met zetel in Maasmechelen. Zaakvoerders zijn de heren Joseph Horrix, handelaar uit hetzelfde Maasmechelen, en Jozef Saillart uit Leo-

poldsburg, bijgestaan door hun vrouwen en een zekere Maurice Oncin uit Riemst-Valmeir. De vennootschap had in 1994 een omzet van niet minder dan 46.056.904 frank. Hun opvallendste bijdragen aan de Leuvense skyline zijn twee nieuwe blokken in de Parkstraat. Horsalimmo specialiseert zich vooral in de verkoop van kamers, een konsept dat veel sukses lijkt te hebben. Ouders kopen bij het kantoor een kamer voor hun kind, waar die dan gedurende de studie in Leuven kan blijven zitten. Na de studie willen de vriendelijke heren van het immobielienkantoor de verhuur wel tegen een zacht prijsje voor hun rekening nemen — "je kan toch moeilijk een kamer verhuuren vanuit West-Vlaanderen" — en strijken zo een aardige diuit op.

Op het vlak van de verkoop van individuele kamers, is ook de KU Leuven niet helemaal vrij van zonden. Zo bouwde de vzw Aktief, Mecenaat Pro KU Leuven, die zich tot doel stelt "de ontwikkeling en de uitstraling van de KU Leuven te bevorderen" in 1992 Residentie Groenveld. Om het project te financieren zette de vzw een heuse obligatielening op poten. De prijs van de obligatie bedroeg 600.000 frank. Obligatiehouders werd op een termijn van 25 jaar een nettorendement van 6,81 % beloofd. Daarnaast werd nog een ander voordeel aan de obligaties verbonden. De obligatiehouder krijgt een toegangsrecht op één kamer, die kan toegekend worden aan om het even welke KUL-student. Welstellende ouders hielden toe en Groenveld werd een elitaire residentie, grenzend aan Terbank, een peda waar vooral de minder gegoede studenten de kans krijgen om te huren. De sociale ingesteldheid van de KU Leuven wordt blijkbaar niet altijd gedeeld door het moederbedrijf.

Peter Van Rompoeij

De brievenbus moet langs buiten geopend worden

(foto Stefan De Pauw)

Als je nieuw bent in Leuven — welkom, overigens — dan is de kans groot dat je nog nooit van Loko of haar geleidingen gehoord hebt. Maar ook als je hier al wat langer rondhangt, is het best mogelijk dat je niet precies weet waar Loko voor staat en vooral waar ze in godsnaam mee bezig zijn. Deze bladzijden kunnen je dan wellicht een beetje wegwijs maken in de studentenvertegenwoordiging, want daar draait het immers om.

Loko is de afkorting van Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, zeg maar de Leuvense studentenvertegenwoordiging. Loko verenigt en overkoepelt de verschillende afzonderlijke fakulteitskringen of praesidia, die instaan voor de studentenwerking binnen de faculteit. De praesidia zorgen ervoor dat de eerste kanen onthaald worden, dat er op tijd en stond een fuif of een kants doorgaat, maar zij organiseren ook de cursusverkoop of grotere manifestaties, gaande van de gewone feestweek tot een film- of muziekfestival. Een overkoepelend orgaan is echter een bittere

noodzaak gebleken om de stem van de studenten krachtiger en vooral eensluidend te laten doorklinken in het universitaire beleid. Loko houdt zich dan ook in hoofdzaak bezig met kwesties die alle Leuvense studenten aanbelangen.

Loko bestaat uit vijf raden waarin de diverse studentenvertegenwoordigers zetelen, die door de studenten van hun faculteit voor die functie verkozen zijn. Voor haar werking vertrekt Loko vanuit het beginsel van democratisering van het onderwijs. Elders in dit blad kan je lezen dat die democratisering bijlange nog niet voltooid is en evenmin verengd mag worden tot een louter centenproblematiek. Het democratiseringsstreven van Loko eindigt dan ook niet bij de poorten van de universiteit, maar is gericht op de ganse maatschappij. De studenten warm maken voor begrippen als solidariteit en sociaal engagement is een even wezenlijke vorm van democratisering als het wegwerken van culturele, psychosociale of financiële drempels.

Bij Kringraad (KriRa) ligt de nadruk op het onderwijs. Deze gele-

Loko

ding zet zich in voor kwalitatief hoogstaand maar betaalbaar (en nog het liefst gratis) onderwijs. De problematiek van de toegangsbeperking — een proper woord voor numerus clausus —, de financiering van de voortgezette academische opleidingen, de hervorming van het hoger onderwijs en de lerarenopleiding of de profnevaluatie zijn enkele van de netelige kwesties waarin de Kringraadsleden zich verdiepen.

Sociale Raad (Sora) daarentegen houdt zich in eerste instantie onledig met de sociale voorzieningen van de universiteit. Sora waakt aldus over de huisvesting van de Leuvense student, maar zorgt er ook voor dat de prijzen van de groente-taart (bij Alma) of syllabus (bij Acco) niet de pan uit swingen. Daarnaast tracht deze raad de student ook bewust te maken van maatschappelijke kwesties die de Alma Mater

overstijgen, onder andere op gebied van migrantenwerking en ecologie. Zo richtte Sora een jaar geleden mee de fietsenherstel- en verhuurdienst Velo op, die tegelijk als tewerkstellingsproject voor kansarme jongeren gekonspieerd werd.

Kultuurraad staat voor een belangrijk jaar. Tot dusver ging de meeste energie van Kura immers naar de werking van het kunstencentrum Stuc. Sinds kort is het Stuc echter op eigen benen gaan staan, wat Kura meteen de vrijheid laat zich meer te oriënteren op specifieke studentenwerking. De jongste jaren liet Kura al merken wat het zoal in zijn mars had middels de 100-frankdagen en Ithaka, terwijl ook de basiskursussen die in het Stuc worden gegeven (onder andere teater- en dansworkshops en cursussen film, video en fotografie) het werk van Kura zijn.

Sportraad is de raad van de sportklassiekers. Elk jaar vergasten zij studierend Leuven op enkele fel gemaakte massa-evenementen, waarvan vooral de 24-urenloop de aandacht trekt.

Portulaca is de jongste tak aan de

Lokoboom. Deze raad richt zich in de eerste plaats op de buitenlandse studenten. Enkele jaren geleden opgericht, moest Portulaca het door de academische overheid omstreden Isol (Internationale Student Organisation Leuven) doen vergeten. Portulaca kende echter een bewogen start, niet in het minst omdat het ontmoetingcentrum Pangaea nooit een echte kans heeft gekregen.

En dan is er ook nog Veto, het blaadje dat je nu aan het lezen bent. Veto is het weekblad van Loko. Je vindt het elke week gratis in de universitaire gebouwen en in een aantal kafees. Je kan ook zelf komen meewerken want dit blad is 100% student made. Ons redaktielokaal vind je in het Lokohoofdkwartier in de 's Meiersstraat 5. In hetzelfde gebouw zijn tevens Kringraad en Sociale Raad gevestigd. Kultuurraad heeft zijn stek in 't Stuc, Van Ewenstraat 2D, terwijl Sportraad te bereiken is op het Sportkot in Heverlee. Voor Portulaca tot slot moet je in de Vesaliusstraat 34 zijn.

Bart Eeckhout

Kringraad, of hoe lang een vergadering kan duren

De tuinen van de rektor

Je zou denken dat er niks aan is om uren te vergaderen over de modaliteiten van een toegangsbeleid. Je zou denken dat wie zich daarmee bezig houdt, ongetwijfeld een droogstoppel is. Je zou je zelfs niet schamen te hopen dat je met zulke mensen maar nooit op dezelfde trein moet zitten. Maar de mensen van Kringraad denken daar anders over.

De naam Kringraad is een beetje ongelukkig gekozen. De kringen zijn immers in alle raden van Loko vertegenwoordigd, en niet alleen in Kringraad. In tegenstelling tot de andere raden houdt Kringraad zich wel bezig met wat in het jargon kringcoördinatie genoemd wordt. Zo krijgen de kringen de mogelijkheid om hun kalenders op elkaar af te stemmen of elkaar raad te geven omtrent specifieke problemen. Een voorbeeldje. Omdat er dit jaar onduidelijkheid ontstaan was over de Sabamregeling voor kantussen, nodigde Kringraad iemand van Sabam uit om ons te vertellen dat je zelfs moet betalen als je fluit op straat.

De belangrijkste bezigheid van Kringraad is onderwijs. Niks speciaals, denk je, iedere student is toch met onderwijs bezig. Maar dat wordt hier niet bedoeld. Weer een voorbeeldje. Tot meerdere eer en glorie van onze universiteit werd de onderwijsvaluatie geschapen en Kringraad heeft ze boven de doopvont gehouden.

Vroeger moesten alleen studenten eksamens afleggen, nu worden ook de profen op hun doen en kunnen beproefd. Professoren die goed les geven, een verzorgde cursus hebben en niet alleen tegen de meisjes sympathiek doen op het eksamen, worden gefeliciteerd, de anderen worden aangespoord het even goed te doen. Voortaan zal er zelfs bij benoemingen rekening gehouden worden met de resultaten van deze evaluatie, en dat is helemaal niet evident. Zonder Kringraad was de evaluatie er wellicht nooit gekomen.

Palaveren

Volgend jaar zal de aandacht van Kringraad waarschijnlijk uitgaan naar methodes om te meten hoeveel tijd je nu echt aan je studies besteedt, een aktueel onderwerp nu de minister beslist heeft dat een jaartje studeren uit maximum 1800 uren studie mag bestaan. Als je er zin in hebt, mag je

alvast beginnen te noteren hoeveel uren je op je burestoel zit.

Om de discussie over dergelijke onderwerpen te kunnen voeren, heeft Kringraad vertegenwoordigers in een aantal belangrijke beleidsorganen van de universiteit. Voor het algemeen beleid is dat de Academische Raad, die voorgezeten wordt door de rektor. De Onderwijsraad behandelt onderwijszaken en de Raad voor Internationale Relaties onderhoudt de tuinen van de rektor. Het Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren ten slotte rekent de aggregatie tot zijn domein. De standpunten die de studen-

ten innemen op de vergaderingen van al deze organen worden voorbereid op de bijna wekelijkse Algemene Vergadering van Kringraad, waar ze er niet voor terugdeinen uren over eenzelfde onderwerp te blijven palaveren.

Het blijft echter niet altijd bij praten. Tijdens het afgelopen jaar heeft Leuven een paar keer op zijn kop gestaan. De mensen van Kringraad — net zoals die van Sociale Raad trouwens — konden het namelijk niet verkroppen dat je voortaan voor een jaartje bijstuderen gigantische bedragen zou moeten neertellen. Zij organiseerden dus enkele betogingen.

de besten van Europa te zijn. Waaronder Leuven, wat had je anders gedacht. Om de belangen van de Erasmusstudenten te verdedigen is er het Erasmus Student Network (ESN).

Water

De werking van het afgelopen jaar werd overheerst door verkiezingen. Eerst waren er de rektorverkiezingen, die heel wat drukte met zich brachten, tot onder de eksamens toe. De studenten hadden namelijk tien procent van de stemmen. Om kennis te maken met de kandidaten organiseerde Kringraad een debat. Daarna maakten de stemgerechtigden de afspraak om en bloc te stemmen.

Even later kwamen de parlementsverkiezingen roet in het eten gooien. De hervormingsplannen voor de lerarenopleiding, die het hele jaar de nodige aandacht hadden gekregen, vielen in het water.

Wat dit akademiejaar zal brengen, kunnen we dus moeilijk voorspellen, maar de Kringraadavonturen kan je wel verder volgen in dit blad. Come and see next week.

Koert Debeuf
Frank Ribbens

De vergaderbeesten

(foto archief)

Zij vechten voor uw rechten

Als oudste dochter (31, bijna ouwe vrijster) van de grote Loko-boom slaagt Sociale Raad er toch in een fris en jeugdig imago te bewaren. Dat effect wordt bereikt door een overdachte afwisseling tussen het opvolgen van klassieke thema's rond sociale voorzieningen en het opstarten van nieuwe initiatieven voor een rechtvaardige (studenten-)wereld.

Niet als bij de andere Loko-raden is de Algemene Vergadering van Sociale Raad samengesteld uit vertegenwoordigers van de Leuvense faculteitskringen en de studentenraden van de Leuvense hogescholen. Zij zijn het die in overleg met hun kring — of raad — de standpunten van Sociale Raad bepalen. Naast deze stemrechtige vertegenwoordigers steunt Sora ook op geïnteresseerde vrijwilligers. Het zijn meestal die vrijwilligers die medebeheerstaten op zich nemen aangezien de kringvertegenwoordigers vaak reeds te veel verplichtingen hebben binnen de eigen kring.

Stem

Die standpunten heeft Sociale Raad in de eerste plaats nodig in de organen waar zij het medebeheer van de studenten verzekert, meer bepaald in de sociale sector aan de KU Leuven. Sociale Raad stuurt studentenvertegenwoordigers naar de beheersstructuren van studentenrestaurant Alma, kursusbetrijf Acco en naar de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS). Van die drie is het laatste orgaan veruit het belangrijkste. RvS beheert immers het totaal van de middelen die de overheid, de universiteit en de hogescholen ter beschikking stellen voor sociale dienstverlening aan studenten. Er zijn drie grote categorieën waarvoor die middelen aangewend worden. Ten

eerste worden die gelden aangewend voor de werking van de eigen diensten zoals Huisvestingsdienst, Sociale Dienst en Jobdienst. Een tweede categorie betreft het instandhouden van de gesubsidieerde residenties en het subsidiëren van sociale initiatieven die ten goede komen aan studenten. Dat zijn ondermeer Alma, het Sportcentrum en de studentenbeweging. In al deze beheersstructuren moeten de vertegenwoordigers van Sociale Raad zo goed mogelijk het standpunt van de Leuvense student vertolken.

Naast die klassieke medebeheersstaten neemt Sociale Raad ook dossiers op die het Leuvense nivo overstijgen zoals dat van de studietoelagen, de huurwetgeving voor studentenkamers, numerus clausus of inschrijvingsgelden. Het zijn meestal deze dossiers waaromd de bekendste initiatieven van de studentenbeweging georganiseerd worden: de betogingen en andere acties. Zo zijn vorig jaar in samenwerking met Kringraad twee betogingen opgezet rond de problematiek van de voortgezette academische opleidingen (VAO's). Die betogingen waren gericht tegen de nieuwe reglementering van die VAO's die onder andere een beperking van de financiering koppelde aan het vrijlaten van de inschrijvingsgelden. De acties waren tot op zekere hoogte succesvol. Het uiteindelijk gestemde decreet stelt bijvoorbeeld dat slechts voor de helft

van de VAO's het inschrijvingsgeld mag vrijgelaten worden. Acties zullen ook in het nieuwe academiejaar niet uitblijven.

Een ander voorbeeld is het zware lobbywerk dat Sociale Raad vorig voerde in verband met de studietoelagen. De belangrijkste Sora-eis — jaarlijkse indexering van de toelagen — maakt steeds meer kans om realiteit te worden. Rond al deze thema's is het natuurlijk belangrijk dat er op Vlaams nivo overleg is tussen de studenten. Sociale Raad levert dan ook twee van de vier stemrechtige vertegenwoordigers van de KU Leuven in de Vlaamse studentenkoepel VVS.

Gif

Waar mogelijk tracht Sora ook de werking van de diensten van Studentenvoorzieningen aan te vullen. Zo nam Sora het initiatief voor de kotfiches, een systeem waarmee studenten de kamer evalueren waar ze het afgelopen jaar in gewoond hebben. Sora voert ook gratis processen voor studenten die gedupeerd zijn door hun kotbaas (zie elders in dit nummer).

Een paar jaar geleden werd binnen de raad Studenten Tegen Racisme (Ster) opgericht. Ster is ondertussen een eigen leven gaan leiden maar Sociale Raad verleent nog steeds haar volledige medewerking en logistieke steun aan ieder initiatief dat het sluipend gif van racisme en discriminatie op democratische wijze wil bestrijden.

Afgelopen jaar is er, naar aanleiding van de problemen rond de failliete Boelwerk, binnen Sociale Raad ook gedebeaterd rond de problematiek van de werkloosheid. Werk is immers al lang geen evidentie meer, ook niet voor hooggeschoolden. Aansluitend op dat thema zijn er nog de discussies rond basisinkomen en studietoelagen, discussies die zeker verder gezet zullen worden. Een ander breedmaatschappelijk thema dat Sora het afgelopen jaar aankaarteerde was de genocide die Shell in Nigeria veroorzaakte, met de bedoeling het meer in de publieke aandacht te brengen.

Klapstuk zoekt u

Het volgende Stuceizoen opent met het internationale festival voor hedendaagse dans Klapstuk 95. Dit initiatief van Stuc en Festival van Vlaanderen Internationaal presenteert uitdagende creaties van bekende kunstenaars en ontdekt jong talent uit België, Europa en ver daarbuiten. Zoals gewoonlijk wordt over het muurtje van de hedendaagse dans heen gekeken, ondermeer naar theater, film en muziek. In september wordt het hele programma bekendgemaakt en start de ticketverkoop.

Stucleden en zij die het Stucprogramma in de bus ontvangen, krijgen de Klapstukbrochure gratis op hun thuisadres. Wie geen Stuckaart heeft of het Stucboekje niet krijgt toegestuurd, kan deze bon invullen. In september ontvang je dan gratis het Klapstukprogramma met een schriftelijke bestelbon, zodat je niet naar Leuven hoeft te komen om tickets te kopen.

Klapstuk 95 zoekt ook vrijwilligers voor de verspreiding van affiches en folders, voor het vervoer van artiesten, voor sleurwerk bij technische hoogstandjes en voor talrijke onvoorziene taken. Van deze vrijwilligers wordt verwacht dat ze zowel in de periode voor het festival (vanaf september) als tijdens Klapstuk 95 regelmatig beschikbaar zijn voor allerlei handen-spandiensten. Als tegenprestatie kunnen vrijwilligers gratis naar alle Klapstukvoorstellingen. Kom vrijblijvend eens langs of stuur een bon.

Voor zijn internationale gasten zoekt Klapstuk ook dit jaar naar gastenkamers. Hotels zijn voor langere periodes niet altijd vrij en bovendien duur. Heb je een kamer op overschot en wil je graag één van de Klapstukgasten (choreografen, dansers, organisatoren, critici) ontvangen, bel 016/23.67.73, of vul de bon in.

Naam:
Adres (in september):
Telefoon:
Geboortedatum:
 Krijgt het Stucboekje niet toegestuurd, maar wil wel het Klapstukprogramma ontvangen.
 Wil verwittigd worden van de vrijwilligervergadering van Klapstuk.
 Heeft een kamer vrij en wil één van de Klapstukgasten ontvangen.
Opsturen naar Klapstuk 95 — Onthaal, E. Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven.

ten op dat thema zijn er nog de discussies rond basisinkomen en studietoelagen, discussies die zeker verder gezet zullen worden. Een ander breedmaatschappelijk thema dat Sora het afgelopen jaar aankaarteerde was de genocide die Shell in Nigeria veroorzaakte, met de bedoeling het meer in de publieke aandacht te brengen.

Tenslotte nog een woordje over Velo, een initiatief dat mede onder impuls van Sociale Raad opgestart werd. Velo omvat een fietswerkplaats en -verhuurdienst, een centrum voor

informatie en sensibilisering rond de mobiliteitsproblematiek en een tewerkstellingsproject voor kansarme jongeren. Sociale Raad steunt dit project omdat dit volgens haar voor een groot stuk aan haar eigen idealen beantwoordt.

Wim De Rop
Iedereen die geïnteresseerd is om mee te werken rond de hierboven beschreven thema's of die nieuwe ideeën heeft binnen Sora's werkingsdomein, is steeds welkom op het kantoor van Sociale Raad in de 's Meiersstraat 5, tel. 22.95.41.

Sportraad overweegt invoering nieuwe klassieker

Kafeesportendag niet weerhouden

De tijden veranderen. De enige manier om u nog in sport geïnteresseerd te krijgen is dus allicht door u erop te wijzen dat een zieke geest in een gezond lichaam zo zijn voordelen heeft. Sinds wij onze sportkaart in gebruik genomen hebben, kunnen wij het kanaal bij momenten niet meer uitgebaggerd krijgen. Als het kriebelt, moet je krabben: Sportraad.

Sportraad (Spora) is de enige geleding van de Leuvense studentenoverkoepeling die niet in het stadscentrum gevestigd is. Niet toevallig bevindt hun kantoor zich in sporthal De Nayer, midden tussen de universitaire sportterreinen. De raad wordt vaak, zoniet altijd geassocieerd met de sportklassiekers die zij ieder jaar opnieuw organiseert. Spora staat ook wel in voor de studentenvertegenwoordiging in de Sportadviesraad en je kan tevens bij de Sporakkers terecht om sporttruitjes te lenen — en ongewassen terug te brengen. De organisatie van diverse sportevenementen vormt echter het leeuwedeel van de Sporawerking.

De meest tot de verbeelding sprekende klassieker is allicht de 24-urenloop die dit academiejaar aan zijn driëntwintigste editie toe is. Het opzet is in essentie simpel: de verschillende ploegen trachten elkaar de loef af te steken in een vierentwintig uur durende estafetteploeg. Natuurlijk is het sowieso al lolig om bijvoorbeeld midden in de nacht rondjes te lopen rond de atletiekpiste van het sportkot. De charme van de 24-uren heeft echter ook aardig wat te maken met de randanimatie en de diverse nevenklassementen. Zo was er vorig jaar een vrij podium in het amfiteater, vlakbij de piste. De stands van sommige kringen

lonen ook vaak de moeite. Haantjes-de-voorst wat dat betreft zijn vaak de meer bouwkundige ploegen — zoals de Archies, VTK en Groep T —, maar ook veel andere teams fleuren hun pitstop graag zo opvallend mogelijk op. Een parcous overspannende bierkattenkonstruktie volstaat bijvoorbeeld allicht niet meer om de jury die de stands beoordeeld gunstig te stemmen. Ieder uur van de wedstrijd wordt door de lopers bovendien gestreden om de overwinning in één of ander nevenklassement. Het meest bekend is allicht dat voor de loper met het minst aantal kleren. Het record in die discipline is al jaren onklopbaar.

GB-karretje

De Sporthappening is ondertussen ook al een vaste waarde geworden in de Spora-planning. Bedoeling van de happening is studenten gratis kennis te laten maken met allerlei sporten, waaronder een aardig pak zoge-

naamde natuursporten. Vorig jaar kon je ondermeer initiatielessen volgen in diepzeeduiken, roeien, surfen, klimmen, mountainbiken, karabijnen en pistoolschieten. Zelfs een les in circustekniken behoorde tot de mogelijkheden.

Verdict

Deelnemers aan de Leuvense Studententriathlon kunnen kiezen voor een hele, halve en vanaf dit jaar opnieuw voor een kwartmarathon. Tot twee jaar geleden liep een groot stuk van het parcous over het jaapod langs het kanaal Leuven-Mechelen. Bij de vorige editie opteerde Sportraad er echter voor om zowel de start-als de aankomstplaats aan het Sportkoleggen. De Gasthuisbergtrijathlon is opnieuw een loopwedstrijd, of was dat in het begin toch. De deelnemers proberen zo snel mogelijk de top van die berg te bereiken. De oorspronkelijke organisatoren Medica vonden dat al moeilijk genoeg. Toen Sportraad enkele jaren geleden de wedstrijd overnam, vond die echter nodig een hindernisparcous aan de bekliming toe te voegen. Wie nu de Gasthuisberg wil beklimmen, moet samen met twee ploegmaten door, onder en over allerlei obstakels zien te geraken. Voor het gemak mag u een stuk van het traject ook nog op skilatten afleggen. En dan hebben we het nog niet over de kwistaksten en GB-karretjes.

Sport zonder Grenzen is de Spora-versie van de bijna-gelijknamige tv-klassieker. Ploegen van elf tot vijftien studenten bekampen elkaar in allerlei spelletjes, die in de geest van de tv-voetloper rond één of ander concept gebouwd zijn. In de tweede semester brengt Sportraad teams van buitenlandse universiteiten naar Leuven voor het Leuven International Studentensporttoernooi, beter bekend onder de afkorting Liss. Het internationaal gezelschap bestrijdt mekaar in voetbal, volleybal en basketbal. Het Liss heeft een beetje de reputatie meer rond de avondactiviteiten te draaien dan rond het eigenlijke toernooi. Veel daarvan is allicht overdreven en Sportraad probeert het één jaar al wat meer dan het ander het geheel in goede banen te leiden. Een goede gastheer moet echter ook zorg dragen dat zijn gasten iets van de plaatselijke cultuur meedragen. Een 'Pub Crawl' of 'Toumées de brasseries' zal dan ook niet snel van het Lissprogramma verdwijnen. Aan iedere categorie van het Liss wordt trouwens ook deelgeno-

men door twee Leuvense teams. Die dienen zich daarvoor te plaatsen in de Interfacultaire Bekercompetities (IFB). De verschillende IFB-wedstrijden worden afgewerkt in de maanden voordien. Het slotverdict wordt geveld tijdens de IFB-finaledag. Buiten de Lissdisciplines bestrijden de verschillende faculteitskringen elkaar ook bijvoorbeeld nog in handbal, minivoetbal en rugby.

Voor wie er niet genoeg van kan krijgen: momenteel is er sprake van een nieuwe sportklassieker. Wat dat precies moet worden is vooralsnog niet duidelijk. In een eerder stadium werd gedacht aan een cafésportendag, maar dat idee vond weinig genade bij de Algemene Vergadering van Spora. "Argument daarbij was dat de studenten sowieso al niet bewegen, en om bijvoorbeeld te biljarten heb je geen sportklassieker nodig", aldus vrijgestelde Hannelore Grubben. Het idee is nu meer om ergens rond eind januari, begin februari iets op poten te zetten. "Een mogelijkheid is om de stad in te trekken. Dat zou niet de eerste keer zijn trouwens", weet Grubben nog. "Vroeger organiseerde Sportraad ook al kwistaksten op het Hogeschoolplein en later in het stadsparc. Het is echter nog te vroeg om daar al iets definitiefs over te zeggen. Alles moet eerst nog door de kringen besproken worden."

Kris Jacobs

Meer informatie vind je ongetwijfeld in toekomstige Veto-nummers, maar wij zetten alvast de data voor de verschillende Sportraadactiviteiten op een rij. De Sporthappening vindt plaats op woensdag 4 oktober. De 24-urenloop gaat van start op dinsdag 17 oktober. Volgende in de rij is de Leuvense Studententriathlon op woensdag 8 november. De Gasthuisbergtrijathlon en Sport zonder Grenzen sluiten het rijtje klassiekers voor 1995 af op respectievelijk donderdag 30 november en woensdag 13 december. Op Valentijnsdag is er de IFB-finaledag, gevolgd door het Liss in de week van 19 februari. Als u dan nog energie over heeft, kan u rond eind maart nog meedoen aan het badmintontornooi.

VRG-stand op de vierentwintigurenloop

(foto Suzy Van Dun)

Kultuurraad wil eigen profiel

De kultuurdemokraatdinamiek

Wat heb je gemist als je vorig jaar niet in Leuven was? Een stel gekken die, tot verbijstering van de plaatselijke bevolking — zij dachten aan roofmoord — de appartementstoren van het St-Maartensdal beklommen om daar te luisteren naar radiofonisch verspreide schandgedichten. Nog een stel gekken dat geboeid en als het moet een uurtje of twee reflektiert over het concept van een stel hagelwitte lakens die uit de ramen wapperen van één of ander kollege. Verantwoordelijk voor deze goedmoedige waanzin? De Kultuurraad der Leuvense Studenten (Kura).

Bij het studentenpubliek zijn de cultuurmanifestaties van Kura wellicht het beste bekend. Bijvoorbeeld de naar hun toegangsprijs vernoemde 100-frankdagen, die meermaals per jaar georganiseerd worden. Het gaat om een reeks kleinere projecten, waarmee Kura naar eigen zeggen een aantal gaten in het Leuvense kultuur-

landschap wil opvullen.

Kunst wordt daarbij breed geïnterpreteerd: verschillende kunstvormen, zowel uit het populaire als uit het elitaire register, komen aan bod en worden, als het even kan, gekombineerd. De voorkeur gaat wel uit naar hedendaags en jong talent die complementair zijn aan de werking van het kunst-

stencentrum Stuc.

Vorig jaar vergastte Kura haar studenten ondermeer op een konsert van de Italiaanse patchankrookers (?) Mau Mau en op het zelf ineen gestoken project Radio Leuven. Hierbij werd in samenwerking met Radio Scorpio een parkoers uitgestippeld doorheen de stad. Op verschillende plekjes waar een verstandig mens anders niet komt, mochten de luisteraars dan genieten van een auditief spektakel dat tot hen kwam middels daartoe opgestelde radio's die op de Scorpio-frequentie FM 106 waren afgestemd.

Verscheidenheid troef dus, en dat is tevens het motto van Ithaka, stilaan uitgegroeid tot Kura's eigen klassieker. Ithaka is eveneens opgezet als een kunstparkoers. Zoals Odysseus over land en zee rondzwierf alvorens in Ithaka thuis te komen, zo zwerven elk jaar kunstwandelaars een dag door Leuven, waar zij op de meest vreemde plaatsen met beeldende kunst gekonfronteerd worden. Zowel gerenommeerde kunstenaars als studenten mogen hun ding doen rond een niet al te strikt concept, wat een spannende mix oplevert. Sukses is echter niet altijd gegarandeerd.

Tank

Zowel voor de medewerkers als voor de vele studenten die zich laten verleiden tot een tochtje, is Ithaka in de eerste plaats een boeiende inleiding in hedendaagse kunst, en daar is het Kura om te doen. Als geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) draagt ook Kura de democratisering — in het bijzonder van de cultuur — hoog in het vaandel. Door een regelmatig aanbod aan hedendaagse kunst met een uiterst lage financiële drempel binnen een studentenstad te brengen, werden een aantal hinderpalen uit de weg geruimd die de beleving van actuele kunst in de weg stonden.

Daarnaast wil Kultuurraad ook een denktank zijn. Kura neemt zich voor een kritische rol aan te nemen tegenover het cultuurbeleid, zowel op nationaal als op stedelijk of universitair vlak. Die kritische houding kan zich vertalen in discussies over de maatschappelijk-kulturele actualiteit, het organiseren van debatten of lezingen of het innemen en naar buiten brengen van standpunten.

Amateuristisch

Kultuurraad lag ook aan de basis van de oprichting van het Stuc. De huidige splitsing Kura/Stuc kwam er voornamelijk om praktische redenen, met name om de noodzakelijk professionele werking van 't Stuc niet in het gevaar te brengen (zie kader). Beide verenigingen trachten nu, elk vanuit hun invalshoek, hun doel van verspreiding en democratisering van het hedendaagse kunst- en cultuuraanbod te bereiken. Stuc streeft naar een

relevante en actuele kunstprogramma in een professionele structuur, terwijl Kura studenten en cultuur, in een niet-professionele structuur dichter bij elkaar tracht te brengen. Stuc vertrekt daarbij vanuit de kunstwereld naar de gemeenschap, Kura maakt de omgekeerde beweging en start vanuit de gemeenschap, in casu vanuit het studentenpubliek.

Professioneel

De onderliggende herstructureringsgedachte — namelijk dat Stuc professioneel gericht werkt en Kultuurraad meer amateuristisch, in de beste zin van het woord — maakte dat Kura vorig jaar al het pakket inleidend cursussen van 't Stuc overnam. Met die cursussen wil Kura de mogelijkheid geven beginnende interesses af te testen, en het kunstprogramma te ontdekken. Het aanbod omvat dans, theater, fotografie, en muziek. Daarnaast zijn er ook nog cursussen film en video in 't Stuc.

Behalve die cursussen en de al genoemde manifestaties, wil Kura af en toe ook uitpakken met enkele los-

staande activiteiten. Wie vorig jaar in volle blok nog de euvle moed had om een beetje politiek korrekt te denken en de parlementaire verkiezingen volgde, herinnert zich ongetwijfeld de sympathieke "après-kies"-verkiezingsshow die Kura, Radio Scorpio en Veto in elkaar timmerden. Wie er was, had een grote kans op tweede zit, maar wist op zijn minst toch waarom de sossen en de tsjeven alweer niet verloren hadden.

Tsjeven

Ook dit jaar wordt allerlei lekkers beloofd. Je hebt nog maar net je eerste boeken in Acco op de kop getikt en je nieuwe rugzak uitgepakt of het is al van dat. Net als vorig jaar wil Kura je in de openingsweek van het academiejaar tot de kunst bekeren met enkele gratis activiteiten. Tel daar Klapstuk nóg bij en je weet ongeveer hoe heet de herfst in Leuven zal zijn.

Bart Eeckhout
Piet Maris

Anders krijgt u problemen met Rob

(foto Katrin Vandenbosch)

EXAMENS

Living apart together: Kultuurraad en Stuc

Om het principe van de democratisering van cultuur concreet vorm te geven, richtte Kura in 1977 het kunstencentrum Stuc op. Tot vandaag neemt het Stuc een specifieke plaats in tussen andere artistieke centra als de Vooruit (Gent), de Singel (Antwerpen), of het Kaaitheater (Brussel). Wat de programmatie betreft, is het Stuc zich gaan beperken tot film, video, dans, theater en recent ook muziek. De eigenheid van het Stuc wordt echter grotendeels bepaald door zijn publiek van vooral studenten wat de programmatoren aanzet tot voortdurende vernieuwing. Via het Stuc konden artiesten als Anne Teresa de Keersmaeker, toneelgroep Stan of het Blindman Kwartet zich een weg naar internationale erkenning banen. Ook het gerenommeerde dansfestival Klapstuk groeide uit de schoot van het Stuc.

In de loop der jaren werd de werking van het Stuc, als gevolg van zijn eigen sukses, steeds verder geprofessionaliseerd. Dat leidde er toe dat in mei van dit jaar werd beslist om de vzw Kultuurraad/Stuc te herstructureren. Tot dan toe had het Stuc een beheerstructuur met een meerderheid van studenten in de raad van beheer en een algemene vergadering — net zoals de andere raden — van uitsluitend studenten. Die beheersituatie klopte niet meer met complexiteit en professionaliteit van het kunstencentrum, die een voltijds en beleidservaren engagement vereisen. Nu is Stuc een vzw geworden, waarbij de studenten nog maar één derde uitmaken van de raad van beheer. Hun inspraak wordt wel verzekerd door hun evokatierrecht, waardoor zij beslissingen kunnen opschorten en voorleggen aan de basis, die nog steeds gevormd wordt door Kura.

Stuc en Kura zijn dus niet onherroepelijk van elkaar gescheiden, maar werken verder samen als 'bevoorrechte partners'. In de praktijk wil dat ondermeer zeggen dat Kura gebruik mag blijven maken van de infrastructuur, huisvesting en technische kennis van het Stuc. Ook heeft Kura bepaald dat de toegangsprijs voor Stuc-evenementen zo laag mogelijk moet gehouden worden. In nul verbond Kultuurraad er zich toe om een groot deel van zijn universiteitsubsidie af te staan aan 't Stuc. Daarnaast zal Kura ook zijn achterban blijven mobiliseren om mee te werken in het Stuc. Uiteraard blijven de studenten ook het grootste deel van het publiek uitmaken. Als je eens uit wil, weet je dus waarheen.

(be)
(pm)

Uit dienstbaarheid aan de student:
de sociale voorzieningen (1).

Een vermeende geschiedenis

Ze was al een kleine eeuw aan het gisten, maar het duurde tot de jaren vijftig vooraleer in België de nog steeds zeer levendige sociale beweging rond de 'demokratisering van het hoger (universitair) onderwijs' tot volle bloei kwam. Er vormde zich een brede maatschappelijke consensus rond de eis dat iedere jongere de studies moet kunnen volgen die overeenstemmen met zijn intellectuele capaciteiten en dit niet verhinderd mag worden omwille van financiële redenen.

Van overheidswege kwamen om aan deze eis te voldoen twee initiatieven. Het belangrijkste was de invoering van het systeem van studiebeurzen, nu studietoelagen van de Vlaamse Gemeenschap genoemd. Het tweede initiatief is terug te vinden in de wet van 1960 die voorziet in de subsidiëring van de sociale voorzieningen aan de universiteiten.

Samenwerking

Enkel de universiteiten? Jawel, hogeschoolstudenten hadden volgens de toenmalige wetgever geen behoefte aan sociale voorzieningen. Het duurde tot de jaren '90, en het ministerschap van Luc Van den Bossche, om tot het inzicht te komen dat de prijs van het leven (slapen, eten, de pil, en de juridische bijstand als men het op deze levensvlakken verknoeit) niet goedkoper is voor iemand die voor industrieel in plaats van voor burgerlijk ingenieur studeert. Aldus hebben de hogeschoolstudenten sinds het dekreet van 1994 nu ook recht op gesubsidieerde sociale voorzieningen.

Het bedrag dat per hogeschoolstudent gespendeerd zal worden voor sociale voorzieningen ligt echter beduidend lager dan dat voor universiteitstudenten. Hogescholen zijn dan nog eens kleinere entiteiten zodat het voor hen moeilijker is om op volledig zelfstandige basis alle diensten aan te bieden. Voor de Leuvense situatie komt daar nog eens bij dat grote zus de Alma Mater, al sinds jaren over volledig uitgebouwde studentendiensten beschikt. Vandaar dat de Leuvense hogescholen samenwerkingsakkoorden gesloten hebben met de studentendiensten van de KU Leuven. Zij staan het grootste deel van de hun toegekende subsidies af aan de KU Leuven en in ruil daarvoor mogen hun studenten gebruik maken van het merendeel van de sociale voorzieningen van de universiteit.

Het enige wat nog moet gebeuren is de hogeschoolstudenten op de hoogte brengen van de diensten die hen aangeboden worden. Lees daarom deel twee van dit bescheiden artikelreeksje.

Wim De Rop

IECO COPY
Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

Uit dienstbaarheid aan de student (2): operatie sociale storm

Ja, voor ongeveer ieder probleem dat u kan ontmoeten in uw leven als losbandig of toegewijd student heeft de KU Leuven wel een dienst om u bij te staan met advies, geld, attestes, of wat het ook is dat u nodig heeft.

Dat geldt niet enkel voor studenten van de KU Leuven maar ook voor de zesduizend hogeschoolstudenten die dit provinciestadje rijk is.

Enkele voorbeelden. U wil goed en goedkoop op kot? Wendt u tot de Huisvestingsdienst en de residenties. U krijgt af te rekenen met verschrikkelijke faalangen en relatiestoornissen? Het Psycho-therapeutisch Centrum. U heeft geen geld meer om uw studies te betalen? Ga eerst naar de Jobdienst en als dat niet werkt mag u naar de Sociale Dienst. Er is altijd een oplossing. De verkeerde studiekeuze gemaakt? De Dienst Studieadvies brengt u op het juiste spoor. U heeft honger? Ga naar een frietkot. U denkt uw domiciliedadres in Leuven te moeten plaatsen? De Juridische Dienst. U

heeft één of ander idioot attest nodig? Het Studentensekretariaat.

U kunt het zo gek niet bedenken, het is er allemaal, het is er voor ons, voor alle Leuvense studenten. De meesten onder ons weten het wel, maar de verantwoordelijken voor de diensten hebben zo een donkerbruin vermoeden dat degenen die het zouden moeten weten, het nu juist niet weten. Bovendien is 1995 het eerste jaar dat de hogeschoolstudenten ook gebruik mogen maken van het merendeel van de studentendiensten van de KU Leuven.

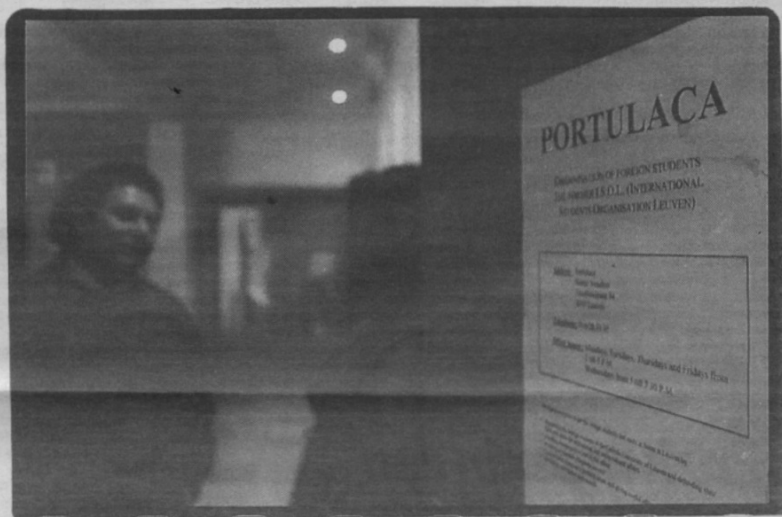
Vanuit het idee als-ge-weet-dat-ge-niet-weet-zult-ge-het-wel-weten startte dus het bekendmakingsoffensief 1995-96, kodenaam: sociale storm. Om alles in goede banen te leiden werd een deskundig communicatie-strategie aangeworven. Deze merkte onmiddellijk op dat tot nu toe de informatie over de studentendiensten veel te gespreid en te onaantrekkelijk op het studentenpubliek werd afgevuurd. Bovendien krijgen zij een tactisch zeer ongeschikte positie toe-

gewezen in de officiële infobrochure van het opperbevel van de KU Leuven.

Een snelle, koelbloedige, doch genadevolle ingreep was noodzakelijk. Als eerste initiatief: de kalender. Iedere eerstejaars zal bij de rondleiding in het Van Dalecollege voorzien worden van één zeer handig kalenderdje waarop zeer beknopt en overzichtelijk alle diensten voorgesteld worden die te zijner beschikking staan. De bedoeling is dat dit kalenderdje een vast attribuut wordt op het bureau van iedere student zodanig dat deze, indien gekonfronteerd met een problematische situatie, slechts een blik hoeft te werpen op het kleinood en zich daarna gezwind tot de bevoegde instantie kan wenden.

Over andere op til zijnde initiatieven wilde men op het hoofdkwartier in het Van Dalecollege nog niets lossen. De enige zekerheid: de studentendiensten zijn alom aanwezig en u zult het geweten hebben.

(wdr)

(foto Frank Viaene)

Raad voor buitenlandse studenten begint met propere lei Portulaca de goede weg op

Binnen de Leuvense studentenbeweging is er ook een raad van en voor de buitenlandse studenten aan de KU Leuven. Uit het vroegere Isol (International Students Organisation Leuven), opgericht in 1971, is er een paar jaar geleden een nieuwe studentenraad ontstaan: Portulaca. Eigenlijk is Portulaca de naam van een plantensoort waarbij aan één plantje bloemen van verschillende kleuren groeien. Een symbool dus voor de verscheidenheid aan kleuren binnen de raad.

Met hun piepkleine kantoor in Home Vesalius, de peda waar traditioneel veel buitenlandse studenten op kot zitten, zit Portulaca vlakbij de bron. Portulaca helpt bij het vertalen van documenten voor een verblijfsvergunning, het zoeken naar een kot waar buitenlanders welkom zijn, of bemiddelt bij het solliciteren naar een studentenjob. Elke namiddag kan je er terecht met vragen en problemen. Officiële instanties en potentiële werkgevers blijken immers veel vriendelijker als de Nederlandstalige coördinatrice van Portulaca in naam van de student met hen contact opneemt.

Lidmaatschap is gratis. De Portulacaliden ontvangen maandelijks een tijdschriftje, waarin alle activiteiten en nieuwtjes worden aangekondigd. Verder kunnen de leden gebruik maken van een telefoon waarmee ze tegen verminderde prijs naar binnen- en buitenland kunnen bellen.

Pangaea

Socio-kulturele activiteiten zijn voor de buitenlandse studenten altijd al belangrijk geweest, vermits zij tijdens de weekends en de vakanties niet naar huis kunnen gaan. Voor de orga-

nisatie van deze activiteiten zoals trips in binnen- en buitenland, kulturele feesten, tentoonstellingen, films of sport werkt de studentenraad samen met Pangaea, het interkultureel en multifunctioneel ontmoetingencentrum van de unief. Dit centrum is eveneens te vinden in Home Vesalius op de plaats waar vroeger de bar van Isol gevestigd was— die in tegenstelling tot Pangaea door de studenten zelf beheerd werd. Pangaea biedt de studenten een krantenhoekje met buitenlandse lektuur en een apart televisie- en videozaaltje. Korte reisesjes tijdens de Kerst- of Paasvakantie zijn steevast een succes, aangezien het studieverblijf in België een unieke kans is om een stukje van Europa te zien. Vorig jaar stonden Parijs en Praag op de agenda. Voor het komende academiejaar is er al vraag naar het carnaval in Keulen, jawel

Opzet

Portulaca zelf tracht de contacten tussen de buitenlandse en Vlaamse studenten en de buitenlandse studenten onderling te bevorderen. Daarnaast spits de raad zich toe op de feitelijke vertegenwoordiging van de buitenlandse studenten in Leuven. Portulaca is de officiële spreukbuis van de buitenlandse studenten naar de unief toe. Vorig jaar studeerden er meer dan 2000 buitenlanders aan de K.U. Leuven, studenten in uitwisselingsprogramma's en anderstalige postgraduatoren inbegrepen. Om zoveel mogelijk van die buitenlandse studenten te bereiken, werkt Portulaca via twee kanalen. De verenigingen van de buitenlandse studenten zelf, meestal per land gegroepeerd,

kunnen vertegenwoordigers naar Portulaca sturen. Zo is er bijvoorbeeld de Indian Students Organisation en de International Muslim Students Association van Leuven. De afgevaardigden van deze verenigingen vormen de Socio-Cultural Council van Portulaca en houden zich in eerste instantie bezig met materies van sociokulturele aard. Dat kan gaan van het opzetten van een nieuwe activiteit tot de huisvestingsproblemen van Erasmusstudenten die hier maar een paar maanden blijven. Uit de buitenlanders van de Socio-Cultural Council wordt elk jaar een voorzitter verkozen: het voorbije jaar was dat een Etiopier.

Bisrecht

Een tweede kanaal om de buitenlandse studenten te bereiken en te vertegenwoordigen zijn de bestaande studentenverenigingen in Leuven. De kringen van de fakulteiten delegeren zowel een Belgische als een buitenlandse student naar de Council of Faculty Representatives van Portulaca. Deze deelraad houdt zich vooral bezig met onderwijsproblemen. Zo behandelt Portulaca ondermeer de problemen die te maken hebben met erkenning van buitenlandse diploma's, de cursussen in Engelstalige programma's enzomeer.

De opzet van deze dubbelstructuur van Portulaca heeft zijn redenen. Uit het verleden is gebleken dat het geen sinekur is om een degelijke organisatie voor uitheemse studenten op poten te zetten. Ten eerste verblijven deze studenten slechts korte tijd in Leuven, wat de continuïteit zeker niet ten goede komt. Bovendien krijgen de buitenlandse studenten vaak te kampen

met problemen van sociokulturele aard die studeren ver van huis nu eenmaal met zich brengen: De buitenlandse studenten leggen zich ook meer toe op hun studies dan op nevenactiviteiten. Het is immers voor het onderwijs dat ze thuis niet kunnen krijgen, dat ze naar Leuven komen. Hun engagement in de tijdverslindende studentenbeweging is bijgevolg eerder beperkt. Voor de buitenlandse student uit de Derde Wereld is het immers vaak nu of nooit. In 1993 werd het bisrecht voor niet-EG-studenten beperkt. Om te mogen bissen hebben zij een speciale toestemming van hun fakulteit nodig. Portulaca tracht hen hierin te helpen waar nodig.

Peter

De plannen van Portulaca voor het volgende academiejaar zijn bescheiden omwille van het krappe budget. Er wordt al jaren hardop gedroomd om het Vademecum voor de Leuvense Studenten naar het Engels te vertalen voor de pas aangekomen buitenlandse studenten. Portulaca gaat dit jaar proberen een ingekorte versie op punt te stellen. Ook zou de organisatie graag een peter- en metersysteem opstarten. Dat kunnen ze uiteraard niet zonder de hulp van de Vlaamse studenten. Daarom zijn geïnteresseerden of vrijwilligers, ook niet-buitenlanders, van harte welkom.

Ilse Fredericx

Portulaca, Vesaliusstraat 34, 3000 Leuven, tel. (016) 32.33.95. Ma., di., do. en vrij, open van 14 tot 17 uur. Woe. van 17 tot 19.30 uur.

En dan nu uw aandacht voor...

Onszelf!

Pravda van Leuven. Hobbiekrantje voor gefrustreerde germanisten. Negativistisch pulpblaadje. Toevallig een imagoootje nodig? Veto heeft er wel enkele op overschot, het ene nog onterechter dan het andere, althans dat vinden wij marxisten, germanisten en nihilisten onder elkaar toch. Al die geuzennamen zijn het resultaat van eenentwintig jaargangen vechten en zweten voor democratisering van het onderwijs en tegen de deadline.

In die tijdspanne onderging Veto een grondige metamorfose. Veto 1 rolde in het najaar van 1974 van de offsetpersen. Veto was — en is — het blad van de overkoepelende Leuvense studentenbeweging. Toen heette die nog Algemene Studentenraad (ASR), in trouwe navolging van die ASR, waarvan de kern ook de redactie van Veto uitmaakte, was Veto uitgesproken links en antiburgerlijk, geheel in overeenstemming met de tijdsgeest.

Entertainment

Ondertussen is zowel de studentenbeweging, die er zelfs haar naam bij in schoot en nu als Loko (Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie) je belangen verdedigt, als Veto een andere kant op gegaan. Veto is doorheen de jaren uitgegroeid van een revolutionair aktiemedium tot een volwaardig journalistiek produkt, dat nog wel

nauw verbonden is met Loko maar toch de redactionele onafhankelijkheid hoog in het vaandel draagt.

In Veto vind je in principe alles wat de universitaire gemeenschap en haar studenten bezig houdt. Aangezien dit dus het blad van Loko is, besteden wij veel aandacht aan de werking van de raden — Kringraad, Sociale Raad, Kultuurraad, Sportraad en Portulaca — waaruit Loko bestaat. Dat betekent dat Veto de actuele kwesties vooral op gebied van onderwijs- en sociale problematiek op de voet volgt. Daarnaast berichten we ook over wat leeft in de studentenwereld, in de fakulteitskringen en andere studentenverenigingen. Het spreekt vanzelf dat we ook verder kijken dan het strikt universitaire. Ook nieuws uit stad en wereld dat relevant is voor de Leuvense student, komt in dit blad aan bod. Ons streefdoel is telkens een evenwicht te vinden tussen kritische berichtgeving, cultuur en entertain-

ment. Of we daar in slagen is ook voor ons elke week weer afwachten...

Het streven naar democratisering van het onderwijs en — als we dan toch bezig zijn — van de hele maatschappij is het uitgangspunt dat dit blad verbindt met de studentenbeweging. Die democratisering, een woord dat misschien een beetje oudbakken smaakt maar nog altijd razend aktueel is, mag je gerust erg ruim interpreteren. In eerste instantie wil Loko (en dus Veto) voor iedereen het recht en de mogelijkheid vrijwaren om universitair onderwijs te volgen. Daartoe moeten alle financiële, sociale en kulturele drempels uit de weg geruimd worden die bepaalde groepen mensen nog altijd verhinderen om de weg naar de inschrijvingstafel te vinden. Maar democratisering gaat verder dan dat.

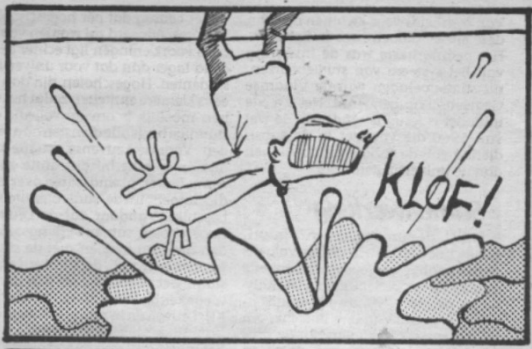
De universiteitsreizen die zich vandaag nog een kromme rug zitten te blokken, zijn de intellektuelen van morgen. Velen van hen zullen in de nabije toekomst een verantwoordelijke functie krijgen in de samenleving. Het komt er dan ook op aan die jongeren te vormen tot kritisch nadenkende volwassenen die in staat zijn op een democratische manier hun verantwoordelijkheid op te nemen in de maatschappij. Hierin ligt voor de academische overheid een zware taak, die het afleveren van diploma's ruim overschrijft.

Foutje

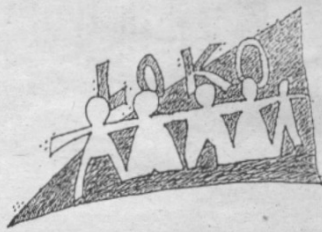
Veto van zijn kant wil hierbij zijn steentje bijdragen door als 'waakhond' in de universitaire gemeenschap op te treden, een rol die de pers wel vaker toegemeten wordt. Dat impliceert wel dat wij een onafhankelijke en kritische berichtgeving nastreven, tot spijt van wie dat benijdt. Er wordt ons ons vaak verweten dat wij bijten in de hand die ons voedt en dat wij al te vaak de universiteit in een negatief daglicht stellen. Dat is echter verre van onze bedoeling. Zou het niet kunnen dat wij op onze bescheiden manier en zeker niet zonder een foutje hier en daar, de universiteit een grote dienst bewijzen door haar voortdurend tot nadenken en zelfkritiek te dwingen?

Bart Eeckhout

EXAMENS

NIX

Veto, daar hoor jij bij Er zit meer in een krantje dan je denkt

Je zit rustig met je vrienden een pintje te drinken op kafee. Plots wordt het misstijl. Een gebronsde halfgod(in) stapt kwasi-nonchalant het etablissement binnen en loopt zelfverzekerd op de toog af. De kafeebaas, zweetdruppels op het kalende voorhoofd, laat de andere klanten voor wat ze zijn en bedient de mysterieuze vreemde deling(e) op zijn (haar) wenken. Iedereen kijkt sprakeloos toe hoe de jonge god(in) zijn (haar) glas kola in één teug ledigt en vervolgens het etablissement weer verlaat, op zoek naar een nieuw avontuur. Een luid gejuich stijgt op. Geen twijfel mogelijk, dat was een Vetomedewerk(st)er.

Zin om zelf ook bij de uitgelezen krans van Vetomedewerkers te komen? Dat is — het zal je misschien verbazen — geen enkel probleem. Wat meer is: Veto heeft je hard nodig. Dit blad draait immers nagenoeg volledig op vrijwilligerswerk. Bij Veto vind je geen enkele professionele joernalist, want het blad is niet alleen voor maar ook door studenten geschreven. Al wat je nodig hebt om bij ons te komen, is een gezonde nieuwsgierigheid. Een beetje een scherpe pen kan natuurlijk ook geen kwaad. Een grote bek kunnen opzetten strekt tot aanbeveling.

voorbij de lens. En de paus had er een heupbeenbreuk voor over om dat niet te moeten doen.

Ontwikkelen doen de meeste fotografen pas op zondagavond, wanneer duidelijk is welke foto's er precies nodig zijn. Deze doorgaans niet bijster boeiende en tijdrovende kant van het fotograferen wordt door het groeps- en materiaal om die dingen te ontwikkelen krijg je van ons, zelf hoe je dus alleen maar voor een reflexkamera te zorgen.

Als Veto al vijftig jaar bestaan had, dan was Willy Vandersteen wellicht z'n tekenarië begonnen in dit blad. Veto heeft een zekere reputatie op het gebied van cartoons, en daarom zijn we op zoek naar een nieuwe autoriteit kwa zotte tekeningetjes. Ook cartoonisten zijn hier dus van harte welkom. Wij beloven alleszins eens hartelijk te lachen om uw kunst.

Schuilt er een computer-wiz kid in je, dan kan je aan de slag als nieuwe Veto-dtp'er. Dtp'ers (voluit desktop publishers) toveren de teksten en foto's om tot een leesbare krant. Zij staan namelijk in voor de layout van het blad, die bij Veto al een jaar of drie

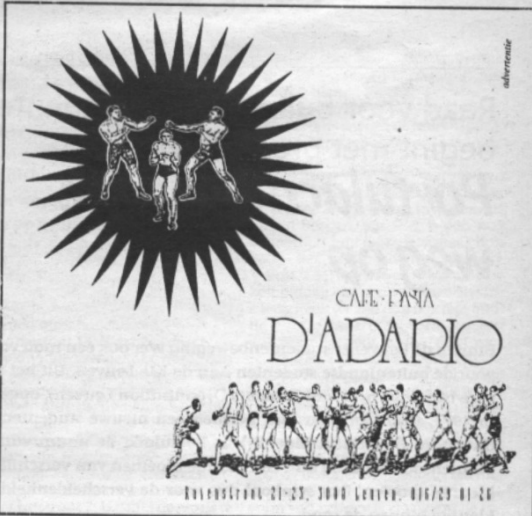
met de computer gestuurd wordt. Desktop publishing vereist dus wel enige voorkennis aangaande tekstverwerking en het helpt als je al weet wat je met iets als Quark-Xpress (PageMaker) kan uitvoeren. Weet je echter nauwelijks hoe je een computer aan en uit zet, maar wil je er wel alles over leren, dan is ook dat geen probleem. Goesting om ons krantje mee te helpen maken, is ook hier de enige vereiste.

Vlooiën

De Vetoweek begint — je bent tegendraads of je bent het niet — als de week voor andere mensen eindigt. Op vrijdagmiddag om drie uur (nogal stipt) is er redactievergadering. Alle medewerkers verzamelen dan om de Veto's van de volgende weken voor te bereiden. De teksten (in principe allemaal) van de eerstkomende Veto worden nagelezen en besproken, de schrijvers ervan uitgesproken en met de grond gelijk gemaakt. Verder wordt de Veto van de week ervoor aan een kritische evaluatie onderworpen, de schrijvers ervan... nu ja bon, dat is een halfuur doorblijven, maar dat went snel. Tot slot wordt ook de planning opgemaakt voor de volgende week. Onderwerpen worden verdeeld, ideeën om de Veto-plage spektakulair te doen toenemen luidkeels gejuicht en voor je er erg in hebt, zijn we een paar uur verder en kunnen we met zijn allen naar de Alma.

Koekjes

Daarna begint het werk van de eindredakteurs. Zij vlooiën de teksten na, jakkere luie joernalisten en vergetachtige fotografen af, stellen het layout-schema op, kortom zij maken het weekblad. Elke week nemen twee andere medewerkers die taak op zich. Maar bij Veto werk je nooit alleen. Democratisering van de maatschappij is ons doel en solidariteit is bij Veto dan ook geen loos begrip. Daarom komt iedereen die Veto lief heeft op zondagavond de eindredactie en de dtp'ers nog vlug een handje toesteken

advertentie

AVONDROEP 21-23, 2000 LINDEN, 016/20 01 26

Kwark

Ook als je jezelf niet onmiddellijk ziet als de nieuwe Bavo Claes of Sigrid Spruyt, kan Veto je wellicht goed gebruiken. Een blad bestaat godzijdank niet alleen uit tekst, er moeten ook foto's getrokken worden. Geen beroemdheid komt Leuven-Centrum binnen of hij maakt kennis met één van onze portrettrekkers, naarstig op zoek naar de beste invalshoek. De jongste jaren passeerden onder andere Umberto Eco, Bert Anciaux, Johan Vandelandotte en Micha Marah

bij het layouten. Bovendien is dit voor de fotografen het moment om zich in de aan de verbeelding niet te wensens overlatende donkere kamer terug te trekken, en te zorgen voor het gewenste plaatje bij het praatje. De rest mag zich dan in stilte bezighouden met het nalezen van de teksten, het verzinzen van ondertitels, het uittekenen van paginanummers en allerlei knip- en plakwerk, waarvan we je de details besparen.

Kontakt

De rest van de week wordt, behalve met het op kafee analyseren van de

ondergang van het avondland, doorgebracht met research voor de artikels. Interviews, perskonferenties, bibliotekstudie of boekbesprekingen houden dan Veto's razende reporters van de straat weg. Tussendoor gaan we ook nog eens naar de les, kwestie van het contact met de basis niet te verliezen, en te weten wiens notities in de moole maand mei best worden uitgeleend. Dit lijkt je wel wat? Kom dan zonder aarzelen eens langs op de 's Meiersstraat 5. De Wereldwinkelkoffie en koekjes staan al klaar.

Bart Eeckhout

Veto vergadert elke vrijdag vanaf drie uur in de 's Meiersstraat 5.

Meer naakt in Veto!

(foto Tom Van Thienen)

Dat zal dan volledig van jou afhangen. Want zeg nu zelf, dit is geen gezicht. Nochtans trok Veto een ruim budget uit om in Marokko een exclusieve reportagereeks te maken met de topmodellen van de 's Meiersstraat 5. Het resultaat is... nu ja, niet echt wat we ervan verwacht hadden. Dat komt wellicht omdat Kelly Pfaff en Isabelle A bezet waren. Maar "things can only get better", met jou erbij. Heb je zin om zelf Kuifje achterna te gaan op reportage op de meest avontuurlijke plekken in Leuven — Kampus Hogeheuvel om maar iets te noemen —, kom dan eens langs bij ons.

Of misschien wil je wel één van Veto's sterfotografes worden om al het mannelijk schoon dat deze stad telt op de gevoelige plaat vast te leggen. Voor vrouwelijke medewerkers is er namelijk goed nieuws: de nieuwe rektorploeg bestaat alleen maar uit mannen. En dan hebben we het nog niet over de male-chauvinistudentenafvaardiging. Een exclusief contract is in de maak om een reportage met de hele ploeg te maken op het idyllische Termunckveld.

Ook mannelijke schrijfters, fotografes, cartoonistes of dtp'ers zijn welkom, als ze maar niet beginnen zagen. Grapjeuh. Kom er bij in de 's Meiersstraat 5.

Dillemans gaat nieuw universitair dekreet schrijven

Wordt de stroper boswachter?

Op 12 december 1994 wist Veto al te melden dat professor Dillemans na het beëindigen van zijn ambtstermijn als rektor van de KU Leuven de functie van kommissaris voor de hervorming van de universiteiten op zou nemen. Nu is het dus officieel: op 1 augustus vatte hij zijn nieuwe functie als adviseur van het kabinet van Vlaams minister van Onderwijs Luc Van den Bossche (SP) aan en wel voor een periode van vijf jaar.

Nadat in 1991 een nieuw universitair dekreet in werking trad, gingen er binnen de Vliir (Vlaamse Interuniversitaire Raad) stemmen op voor een verdere rationalisatie van de universiteiten. Het Vlaamse universitaire landschap is volgens hen te versplinterd. Op het vormingsnivo, zeggen ze, zie je dat bepaalde opleidingen waarvoor slechts geringe belangstelling bestaat, door meerdere universitaire instellingen georganiseerd worden.

Een voorbeeld uit de Vliir-statistieken: in 1992 schreven 23 studenten zich in voor de cursussen Geologie aan de KU Leuven, 14 voor dezelfde opleiding aan de RUG, terwijl de VUB enkel de licenties organiseert. Respektievelijk leverden de instellingen in 1993 zes, negen en twee licentiaatsdiploma's in de Geologische Wetenschappen af.

Andere voorbeelden van weinig bevolkte faculteiten zijn onder andere Klassieke Filologie en verschillende deeldisciplines in de Eksakte en Toegepaste Wetenschappen.

Vis

Ongetwijfeld heeft de versplintering ook iets te maken met de politiek-ideologische tegenstellingen tussen de instellingen. Zo iets bevordert de samenwerking uiteraard niet, maar garandeert misschien wel een waarden-diversificatie in opleiding en onderzoek, hoe waardenvrij en objectief sommigen die wetenschap ook beleven.

Het Vlaamse regeerakkoord van 15 juni 1995 stelt dat "om op internationaal en Europees nivo kompetief te blijven, de versnippering van het universitaire landschap, zowel op het vlak van opleiding als van instelling moet worden tegengegaan via overleg en nauwe samenwerking; zwaartepuntvorming inzake onderwijs en onderzoek zal worden aangemoedigd..."

Opportuun

De geschikte persoon om deze Gordiaanse knoop te ontwarren zag minister Van den Bossche in oud-rektor Roger Dillemans. Hij krijgt hiervoor vijf jaar de tijd. De kroon op deze vijfjarige adviesfunctie van professor Dillemans zou dan een nieuw universitair dekreet moeten zijn voor het jaar 2000. De keuze van Dillemans als 'kommissaris' is weloverwogen. De voormalige rektor van de KU Leuven voelt zich op dit terrein immers als een vis in het universitaire water en weet waar de gevoelige punten van de verschillende instellingen liggen. Bovendien garandeert de minister zich door deze aanstelling van de medewerking van de grootste Vlaamse universiteit.

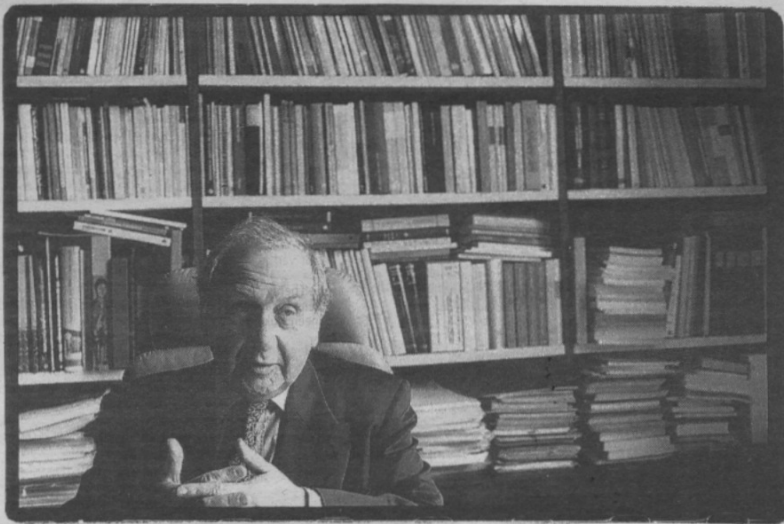
Boter

Veto vroeg Dillemans om een reactie over zijn nieuwe functie. Hij wilde hier echter niet op ingaan aangezien hij dat niet opportuun vond: hij was nog niet gebriefd door de minister...

Tenslotte nog dit: naar Veto mocht vernemen op het Departement Onderwijs van de Vlaamse regering is het geenszins de bedoeling dat er gesnoeid zou worden in universiteitsbudget. De besparingen die de 'her-schikkingen' zouden opleveren, worden weer geïnvesteerd in de universiteiten zelf. Of het geld dat in een be-

paalde studierichting bespaard wordt door de 'rationalisatie' ook teruggeïnvesteerd wordt in dezelfde studierichting valt echter af te wachten. Wordt ongetwijfeld vervolgd.

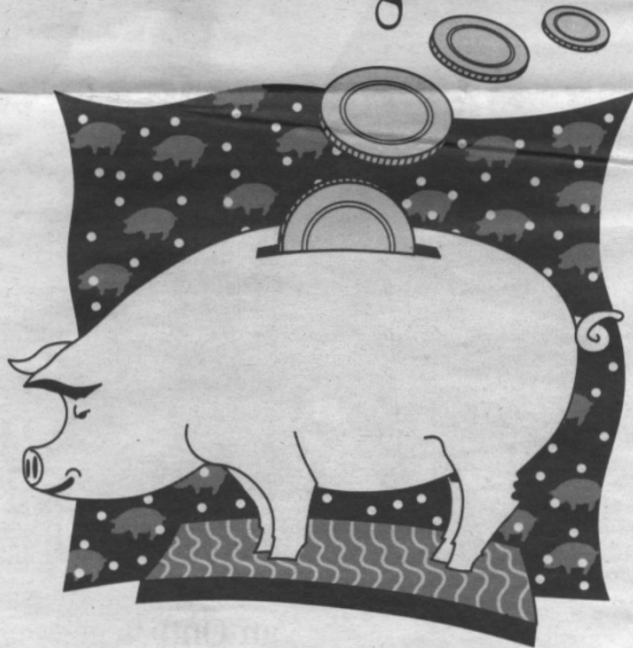
Annemie Deckx

Toen nog stroper

(foto Kristof Braekeleire)

E en aandeel dat een leven lang rendeert

ACCO is een coöperatief en geeft aan zijn aandeelhouders korting. Voor slechts 1.250 BEF ben je aandeelhouder van ACCO en dat je leven lang. Het aandeel is immers geen lidkaart en hoeft dus niet elk jaar vernieuwd te worden. Met dit aandeel heb je meteen 15% korting op al je cursussen. Daarnaast geniet je eveneens 15% reductie op al je schrijfmateriaal, cursuspapier, labojassen en de overige 2.500 produkten van de papierhandel. Bovendien profiteer je van de speciale ACCO-acties in de boekhandel. Een ACCO-aandeel wordt dan ook terecht beschouwd als een noodzakelijk instrument voor de student. 87% van de huidige studenten is aandeelhouder. In zijn totaal telt ACCO momenteel 110.000 aandeelhouders. **En jij?**

TIENSESTRAAT 134 - 136 • 3000 LEUVEN

SOEKERTJES

- Groettes aan ... Pol.
- Hint: Varkens zijn er dol op.
- Veto zoekt vluchtige en naarstige medewerksters.
- Sleutelbos gevonden. Zich melden 's Meiersstraat 5.
- Wanneer komt er eens een leuk schaakraadseltje in de Veto?
- Dringend gezocht: mensen om Batman-foreverstickertjes te ruilen. Zich wenden tot: Wim De Rop, Sociale Raad, 's Meiersstraat 5 (22 95 41) of Kopstuk, Van Evenstraat 2d (22 95 50).
- Ik verwacht dat jullie toch eens wat prijs geven over het Klapstucprogramma. Ik dacht dat jullie goede relaties onderhouden met het Stuc.
- Magifanaten laat eens wat van je horen. Schrijf eens een zoekertje.
- U weet wanneer u getagood bent.
- Schaakliefhebbers, kom eens vrijdagavond (20.15 u) naar Ons Huis voor een leuk partijtje schaak.
- Tweedezitter, heb je vragen omtrent de examens. Je kan nog altijd met al je vragen terecht bij Kringraad. Onze charmante vrije-stelden en sympatieke medewerkers staan je bij met raad en daad. 's Meiersstraat 5 (zijstraat Muntstraat-Hogeschoolplein).

- Als ge nu nog niet door hebt dat ik wanhoop op zoek ben naar die stickertjes..... dan weet ik het niet meer.
- Zoekertjes zijn steeds welkom bij Veto, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
- En liefst enkele meer.
- Wanneer krijgen we weer eens zo'n groot blokjesraadsel?
- Ene Jos zoekt danspartner om hem wakker te maken voor hij gaat. Gaat hij?
- Zoeken heeft geen enkele zin. Alleen Batman-foreverprentjes geven zin aan dit ondermaans bestaan.
- Citaat van de week: (lacht) "Godmijjaar, zo'n mottig wicht. Ik ga toch maar bij mijn lief sla-pen."
- Pfff, klote, kutt! Die stomme aliens willen de aarde veroveren met hun tafelpoten. Ik heb toch mijn atoommijntje klaar staan.
- Neig slecht. Ja, neig slecht. Kompleet idioot. Atheïstischerwijs godgeklaagd.
- Porno is kinderspel. Enkel live-verkrachting kan mij nog opwinden.
- Verkrachten is trouwens ook een infantiele bezigheid.
- Ik weet niet of ge het weet, maar eigenlijk besta ik helemaal niet. Batman.
- Dat van die stickertjes is trouwens wel serieus bedoeld.
- En toch ben ik voor eeuwig en altijd echt! Batman.
- Hahaha.

- Gezocht: Wie heeft er mijn klein lief poesje gevonden. Het is zwart met witte pootjes en heeft een heel zacht snorretje. Naam en adres bekend bij de redactie.
- Loko zoekt hulpjes en klusjesmannen om de gebouwen zo goedkoop mogelijk te onderhouden. Zich melden bij F. Rrribbens, 's Meiersstraat 5.
- Schatje, het was een heerlijke romantische cinema-avond. 'Salo' was wel een goede voorbereiding.
- Strawberry-teeshirts en goeie openingsslines maken veel meer indruk op een prof dan domme feitenkennis.

Tiensestraat 118
3000 Leuven
tel.: 016 - 23.70.30
fax: 016 - 23.34.31

Het "groene" copy-center van Leuven. Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier
Thesissen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt
CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doordopend.
zat. 10 u. tot 17 u.

Zoekertjes zonder commercieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren e.d.) zijn gratis. Voor de andere (te koop, te huur, tikwerk) wordt 100 fr. per week aangerekend. De redactie behoudt zich het recht voor een zoekertje niet te plaatsen. Gebruik onderstaand rooster, 1 teken per vakje, 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan of afgeven op 's Meiersstraat 5.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Personen die 's nachts een oogje in het zeil houden 2 Oppervlaktemaat — Meisjesnaam — Japans bordspel 3 Zangnoot — Engelse stad 4 Aziatische staat — Brandang 5 Oude volchtmaat — Touw 6 Deel van een vislijn — Klaag, zeur 7 Puntig werktuig — Gedicht 8 Deel van een trap — Bergplaats 9 Lengtemaat — Engelse biersoort — Houten lat 10 Volgens de regel.
Vertikaal — 1 Ellendige gebeurtenissen 2 Oorlogsgod — Reeds — Belgisch plaatsje 3 Centrum — Gaat wild tekeer 4 Keur af — Mannelijk dier 5 Arm van een handkar — Rustteken in de psalmen 6 Rad — Toonbeeld 7 Ovaal vat — Gebied 8 Zeezwaluw — Heilig man 9 Hydrargyrum — Europees eiland — Meisjesnaam 10 Het geheel omvattend.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Afgestoken heidezode — Politieke mening 2 Hard metaal 3 Voorzetsel — Fijnngemalen tufsteen, gebruikt als metsel specie — Zangnoot 4 Vervoermiddel — Uiteindelijk 5 Luizenei — Godin van de twist en zuster van Ares 6 Nijlreiger — Afrikaanse havenstad 7 Levendig — Maak een weinig indrukwekkend geluid 8 Mansnaam — Toverkol — Griekse letter 9 Koninklijke smulpark 10 Gezongen toneelstuk — Overzet.
Vertikaal — 1 Protestbeweging — Volkomen ontwikkeld insect 2 Tern uit de markteconomie 3 Verslond — Zuiver — Zangnoot 4 Zwarte delfstof — Bijbelse vrouw 5 Onaantrekkelijk meisje — Echtgenoot 6 Onbekleed, onbedekt — Zeezoogdier 7 Kwaadsprekerij — Vocht 8 Voegwoord — Aziatisch land — Belgisch plaatsje 9 Door vastgestelde tekens mededelingen overbrengen 10 Franse stad — Houten vat.

Door Filip De Keukeleere

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 — 3000 Leuven

tegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00
weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt — kleine maaltijden — dranken — pannekoeken enz.

Elke dag diverse (inter)nationale kranten en tijdschriften

Van Onthalegem

Voor zowat alle faculteitskringen begint het nieuwe academiejaar al aan het eind van de vakantie. Dan wordt traditioneel aan de toekomstige eerste-kenners uitgeleed waarom precies zij het volgende jaar 'domme schachten' mogen genoemd worden. Omdat de onschuldige wichten in kwestie niet meteen gilend weer naar huis zouden lopen, worden ze per kring samengeroept op één of ander domein in Zuid-Limburg of het Land van Herve. Alwaar er 'Vliegt de blauwvoet, storm op zee' op hun rug getatoeerd zal worden.

Het VRG (Vlaams Rechtsgevoel) zal al wat scheef is aan de schacht bijknippen in De Winner in Overpelt van 19 tot 21 september. Voor inschrijvingen kan je 1.500 frank overschrijven op rekeningnummer 424-4126071-02 met vermelding 'VRG-weekend'. Je krijgt dan een brief met verdere informatie in de loop van september. Het VRG bellen kan op 22.75.97, faxen op 22.38.97 vanaf begin september op werkdagen tussen 14.00 u en 18.00 u.

VTK, de Vlaamse Technische Kring die studenten burgerlijk ingenieur verenigt, gaat voor haar Schachtenweekend naar Bree (20 tot 22 september), alwaar in kamphuis De Viggel eerste-kenners met elkaar en enkele profen kunnen kennismaken. Wie in Leuven geslaagd is voor het ingangsexamen krijgt de nodige informatie en inschrijvingsformulieren thuis van de postbode. Zij die dat elders deden laten iets weten aan VTK,

studentenwoning Arenberg, Groenveldlaan 1, blok 5, bus 0 in 3001 Heverlee.

De onthaaldrie-daagse van de Landbouwkring vindt plaats van 20 tot 22 september. Betrokkenen zwijgen als mummies wat verdere details betreft, maar het gerucht doet de ronde dat gelusterende eerste-kenners met de fiets moeten kunnen rijden. Wie zich inschrijft, krijgt het kringblad De Floreat thuisbezorgd en verneemt zo alles.

Medica onthaalt dit jaar van 22 tot 24 september. Bij de inschrijvingen in de hallen krijg je meer informatie, alsook in de hoofdkwartieren van Medica in de Brusselsestraat 246 (tel 20.68.69, fax 20.53.67).

Politika's eerste-kanweekend vindt plaats van 21 tot 23 september in 't Pelterke in Overpelt. Wie mee wil stort 1.000 frank op 424-4121321-05. Meer kom je telefonisch te weten op 32.30.86.

Aspirant-wiskundigen, natuurkundigen en informatici vinden elkaar in Blankenberge van 20 tot 22 september, alwaar hun kring Wina haar eerste-jaarsweekend organiseert. Voor 1.000 frank mag u mee, en wie dit alles minder enigmatisch wil dan hier geformuleerd, draait 22.21.39.

Andere kringen onthalen hun eerste-kenners op de eerste dag van het nieuwe academiejaar. De Nieuwe Filosofische Kring (NFK) verwelkomt haar nieuwelingen op maandag 25 september om 15.30 u in Auditorium B van het Hoger Instituut voor Wijsbe-

geerte.

Bios, de kring der Biologistudenten, neemt haar schachten op sleeptouw door de campus en de stad en toont hen waar het prettig toeven zal zijn. Wanneer dit precies zal gebeuren komen zij te weten via het kringorgaan Biosblad dat zij in de loop van september thuis mogen verwachten. Echt ongeduldigen komen alvast meer te weten op 02/767.42.54 bij Koen Trappeniers, of via de Biosnieuven, p/a Zoologisch Instituut, Naamsestraat 59, 3000 Leuven.

De Psychologische Kring vangt het nieuwe jaar aan met welkomstdagen voor eerste-kenners. Wie de valven in het Psychologisch Instituut (Tiensestraat 102) raadpleegt, komt meer te weten over de rondleiding en de spelavond op de eerste dag van het nieuwe jaar.

Merktor, de geografische kring, organiseert een eerste kennis-making op 25 september in haar fakkar Napoli (op de hoek van de Schapenstraat en de Tervuursevest), waar de eerste-kenners een drankje en een rondleiding mogen verwachten.

Ook andere kringen organiseren onthaalactiviteiten. Van hen krijg je meer informatie bij je inschrijving in de hallen of bij je thuis in de bus.

(be/jj)

Balkankenner Mon Detrez ziet een oplossing in de opsplitsing van Bosnië

"De internationale gemeenschap gelooft zelf niet in een multi-nationale samenleving."

(foto Stefan De Pauw)

Niet dat er propere oorlogen bestaan, maar in ex-Joegoslavië spelen ze het tegenwoordig wel erg vuil. Vuil omdat er onschuldig bloed aan de handen van alle partijen hangt. Vuil omdat niemand in staat blijkt een menselijke oplossing te bedenken zonder zich belachelijk te maken. Raymond Detrez doceert aan de KU Leuven Geschiedenis van de Balkan en schreef een boek over de Balkan. Veto zocht hem op tussen twee geschonden wapenstilstanden in.

Veto: De geschiedenis van de Balkanlanden is erg ingewikkeld en de betrokken volkeren streven blijkbaar allemaal naar een eigen grondgebied, een eigen nationale staat. Is dat mogelijk?

Raymond Detrez: «Ja, dat is mogelijk als men overgaat tot etnische zuiveringen en genocide. Al de Balkanlanden kenden tot in het begin van deze eeuw een even gemengde bevolking als nu in ex-Joegoslavië. Maar ze hebben een politiek gevoerd van etnische zuivering, genocide en bevolkingsruil. Op die manier hebben zij min of meer etnisch homogene staten kunnen creëren. Griekenland vooral en Albanië. Alleen in Joegoslavië heeft men dat niet gedaan. Na de tweede wereldoorlog heeft men daar een manier van samenleven geprobeerd in de vorm van een federale staat waarin alle volkeren dezelfde rechten hadden. Dat was onder Tito. Blijkbaar kon men daar geen genoeg meer nemen. Het is misschien hard maar wat nu in ex-Joegoslavië gebeurt, ligt voor een stuk in de lijn van de geschiedenis van de Balkan sinds de negentiende eeuw.»

Veto: Waarom gebeurt dat daar zo gewelddadig?

Detrez: «Het is absoluut niet zo dat de geschiedenis van de Balkan gewelddadiger is dan die van West-Europa bijvoorbeeld. De eerste nationalistische oorlogen dateren maar van het einde van de negentiende eeuw. Daarvoor, tijdens de Turkse overheersing, maakten die landen deel uit van het Osmaanse rijk. Er zijn toen helemaal geen nationalistische oorlogen geweest of bloedige conflicten.»

Veto: Het is pas bij het overlijden van Tito dat er een heleboel misgelopen is?

Detrez: «Tito is natuurlijk de architect geweest van het federale systeem, een systeem dat afgekeken was van de Sovjetunie, waar men ook werkte met republieken en autonome provincies. Het Joegoslavische systeem was echter veel liberaler. Na de dood van Tito is het inderdaad slechter begonnen gaan, maar dat heeft minder te maken met zijn dood dan wel met de desintegratie van het kommunistische systeem.»

Veto: Blijkbaar heeft het verval van de kommunistische maatschappij dan meer invloed gehad op de situatie dan nationalistische tendensen.

Detrez: Dat hangt allemaal samen. Enerzijds heb je het ver doorgedreven federale systeem — net zoals in België bijvoorbeeld — waar de autonome staten elkaar meer tegenwerken dan samenwerken. Het enige wat die federatie samenhiield was de kommunistische partij (KP). De communicatie tussen de deelgebieden van de federatie verliep via de KP. Een verzwakking van de partij heeft geleid tot een desintegratie van het systeem. Met het wegvalen van de KP kreeg je de opkomst van meerdere partijen die gingen inspelen op nationalistische gevoelens. De voor-

malige politieke elites hebben het nationalisme gebruikt om aan de macht te blijven, iet-begovitz uitgezonderd. De hele privatiseringspolitiek ginder is zo uitgevoerd dat de staatsbedrijven weer in handen kwamen van de ex-kommunistische kaste. Dat fenomeen vind je echter ook in de andere Oost-Europese landen.

Veto: De westerse pers maakt nogal graag toemantenen van de Serviërs, maar uiteindelijk lijken toch alle groepen behoorlijk wat bloed aan hun handen te hebben.

Detrez: Er zijn eigenlijk geen partijen die zich niet bedienen van het nationalisme, zelfs de oppositie doet dat. Door het uiteenvallen van Joegoslavië krijg je het ontstaan van een aantal nieuwe nationale staten, die ernaar streven hun staatsgrenzen en etnische grenzen te laten samenvallen. In Kroatië vallen staatsgrenzen echter niet samen met etnische grenzen. Dat probeert men dan te corrigeren.

«De Serviërs zaten in de meest ongunstige situatie om de eenvoudige reden dat men na WO II doelbewust heeft geprobeerd om Servië klein te houden. Daarvoor vormde Servië een overwicht en dat wilde men vermijden. Men heeft toen een aantal nieuwe republieken gekreërd, onder andere Macedonië, dat voordien gewoon behoorde tot Zuid-Servië. Idem voor Kosovo en Montenegro. Daardoor leeft ongeveer één derde van de Serviërs buiten hun eigen republiek. Van de bevoorrechte situatie die zij hadden in Joegoslavië worden zij nu, door het uiteenvallen van het land, gedegeerd tot minderheden. Er bestaat geen enkele twijfel over dat de Serviërs zich in dit konflikt het meest schuldig gemaakt hebben aan agressie en etnische zuivering.»

Zestig

«Wat bestond in het federale Joegoslavische systeem was naar mijn gevoel het best mogelijke systeem gezien die etnische mengeling. Er is geen enkel Balkanland waar de minderheden zulke uitgebreide rechten hadden als in Joegoslavië. Zelfs de kleinste minderheid zoals bijvoorbeeld zigeuners, hadden eigen onderwijs, radio- en televisieuitzendingen. Wat nu in de Balkan gebeurt, is niet het gevolg van een slecht functionerend systeem, wel van de machtswielust van de politieke elites die het vroegere systeem hebben kapotgemaakt.»

Veto: Bestaat er geen kans dat het konflikt zich uitbreidt naar de autonome gebieden?

Detrez: «Voorlopig althans niet. Men is op dit moment, naar mijn gevoel, niet ver meer van een oplossing.»

Veto: Waarin bestaat die dan?

Detrez: «In een opdeling van Bosnië. In maart vorig jaar hebben de Kroaten en de moslms,

onder druk van de Verenigde Staten, in Bosnië een federatie opricht. Op lange termijn zou die aansluiten bij Kroatië, wat de facto neerkomt op een groot-Kroatische staat. Zoets geeft natuurlijk aan de Serviërs het morele en politieke recht om zich los te maken van Bosnië en zich aan te sluiten bij Servië. Daarmee zou dan de opdeling van Bosnië een feit zijn. Al zal men dan eerst overgangsmaatregelen treffen waarmee de Bosnische regering genoeg zal moeten nemen, aan de ene kant om het voor de moslms niet te erg te maken, aan de andere kant om de internationale gemeenschap de gelegenheid te geven haar gezicht te redden want zij heeft natuurlijk die Bosnische staat al erkend.»

«Het klinkt misschien immoreel en sinisch maar de sterkste partijen krijgen in Bosnië uiteindelijk hun zin en dat zijn de Serviërs en de Kroaten.»

Veto: Leidt dit op termijn niet tot problemen voor de moslms?

Detrez: «Er zijn in Bosnië drie verschillende volkeren en men kan ze natuurlijk niet allemaal hun zin geven. Het klinkt misschien immoreel en sinisch maar de sterkste partijen krijgen daar uiteindelijk hun zin en dat zijn de Serviërs en de Kroaten. De moslms zijn niet sterk; demografisch en militair niet omdat ze in de steden leven. Zij zijn als het ware omsingeld door de anderen. Volgens kadasters van vóór de oorlog bezitten de Serviërs in Bosnië ongeveer zestig procent van de grond, gewoon omdat zij een landbouwbevolking zijn. Een tweede nadelig punt voor de moslms is dat zij geen ruggesteun hebben buiten Bosnië, wat wel het geval is voor de Bosnische Kroaten en Serviërs. De moslmlanden buiten Joegoslavië zijn ook niet erg happig om de moslms in Bosnië te steunen. Het zijn immers geen echte moslms die wijn drinken, geen sluiers dragen en zo allerlei dingen doen. De Joegoslaven zijn er verwesterst.»

Veto: Ja, hoe groot zijn eigenlijk die culturele verschillen binnen Joegoslavië zelf? Kan men de verschillende volkeren herkennen of zo?

Detrez: «Och, die kan men niet herkennen, dat moet je vragen. Er zijn eigenlijk nauwelijks verschillen. De Serviërs en de Kroaten bijvoorbeeld spreken één taal: het Servo-Kroatisch, net zoals Vlaams en Hollands één taal is. Het enige verschil is de godsdienst. Het is het enige element waaraan zij hun identiteit ontfen. Er is een grote identifikatie tussen religie en nationale identiteit. Een Serviër is een ortodoks, een Kroaat is een katoliek.»

Veto: Twee jaar geleden heeft Duitsland als eerste land Kroatië erkend. Hoe zit dat met de relatie tussen die twee landen?

Detrez: «Ik ken geen afdoende verklaring voor die relatie. Wat een grote rol gespeeld heeft, is weer die nationalistische idee. Wat er in Kroatië gebeurde, vond plaats kort na de Duitse eenmaking — alle Duitsers in één staat — wat men daarna ook in Kroatië is gaan verdedigen. Als men één volk is, moet men in een aparte staat leven. Ongetwijfeld heeft de Tweede Wereldoorlog er ook iets mee te maken. De Serviërs hebben het de Duitsers toen erg moeilijk gemaakt. Die herinneringen zullen misschien een rol gespeeld hebben. Na WO II zijn bovendien veel Kroaten naar Duitsland geëmigreerd. Door Kroatië te erkennen, hoopte men de oorlog te beëindigen door de Serven voor een voldongen feit te stellen. Voor Duitsland was die erkenning echt zeer belangrijk. Het heeft enorm veel druk uitgeoefend op de Europese Unie (EU) en allerlei toegevingen moeten doen, bijvoorbeeld aan Groot-Brittannië met betrekking tot de monetaire unie, om steun te vinden voor de erkenning.»

«Ik denk dat de erkenning in elk geval een vergissing geweest is. Men had veel langer op een onderhandelde oplossing moeten aandringen. Wat men over het hoofd heeft gezien, is dat er in zo'n federatie in de loop der jaren bepaalde evenwichten gevormd zijn. Door de erkenning van Kroatië als een onafhankelijke staat, verstoort men dat evenwicht. In Bosnië leefden moslms, Kroaten en Serviërs samen en zij hadden tot op zekere hoogte een gevoel van rechtszekerheid en veiligheid dank zij grotere evenwichten binnen de Joegoslavische federatie. De moslms bijvoorbeeld stonden altijd aan de zijde van de Kroaten wanneer die zich verzetten tegen de Servische suprematie, wanneer de Kroaten echter separatistische neigingen hadden stonden de moslms aan de zijde van de Serviërs. Iedereen had daar zijn plaats in die hele "balance-of-power".»

Energie

«Samenleven is daar volgens mij mogelijk, maar men moet bepaalde evenwichten in stand houden, net als in België. We hebben hier een vergelijkbare situatie in Brussel. De rechten van franstaligen en nederlandstaligen zijn hier in België volledig gelijk. Maar die situatie kan alleen maar bestaan dank zij het Belgische federale systeem. Als Vlaanderen eruit stapt, dan bestaat dat evenwicht niet meer. Dan worden de Vlamingen in Brussel een minderheid die onder druk wordt of niet meer dezelfde rechtszekerheid heeft.»

Veto: Volgens u is een multi-etnische samenleving in Joegoslavië mogelijk. Had de internationale gemeenschap in het konflikt dan een fundamenteel andere rol moeten spelen?

Detrez: «De internationale gemeenschap gelooft zelf niet in die multi-nationale samenleving. Alle internationale organisaties zijn instellingen van nationale staten. Het principe van een nationale staat op zich wordt dus nooit in twijfel getrokken. Iedereen redeneert vanuit dat axioma, namelijk dat de nationale staat een hoeksteen is, terwijl je dat toch in twijfel kan trekken. Als een volk dan zeg wil uit zo'n multi-etnische samenleving zit de internationale gemeenschap dat als een volkomen legitiem streven. Ook dat valt nog te bezien. Men moet ook nog bekijken welke consequenties dat heeft.»

Veto: Wat is eigenlijk de bijdrage van de EU geweest in heel dat konflikt?

Detrez: «Die bijdrage is heel groot geweest. Men leest vaak dat het Westen niets doet. Er is geen enkel konflikt geweest waar de wereld zoveel energie in geïnvesteerd heeft als hier in Joegoslavië: diplomatie, militaire aanwezigheid, humanitaire hulpoperaties en wat je maar wil. Maar alles heeft uiteraard zijn beperkingen. De Unie mag niet zomaar optreden zonder toestemming van de betrokken landen. Tweede punt is dat al die organisaties ook verschrikkelijke bureaucratieën zijn die heel traag beslissingen nemen en uitvoeren. Men kan dat allemaal betrouwen, maar anderzijds is het een geruststelling dat zo'n konflikt niet onmiddellijk leidt tot een derde wereldoorlog. Dat is het volgens mij niet waard.»

Veto: Denkt u dat wat er nu uit de bus lijkt te komen, de opdeling, zal leiden tot een stabielere situatie?

Detrez: «Helaas wel, ja. Als je de geschiedenis van de Balkan bekijkt dan blijkt dat die bevolkingsruil en de zuiveringen het gewenste resultaat hebben opgeleverd, een homogene bevolking en weinig territoriale geschillen. Opgelet, ik verdedig dat niet, ik constateer dat enkel. Het schijnt dat de Serviërs en de Kroaten op het punt stonden een modus vivendi te sluiten in verband met de Krajina. De Kroaten hebben daar blijkbaar weinig geloof aan gehecht en hebben militair ingegrepen. Dat leverde bovendien het enorme voordeel op dat de plaatselijke bevolking — Serviërs — kon verdreven worden. Dat voordeel heb je niet met een onderhandelde oplossing.»